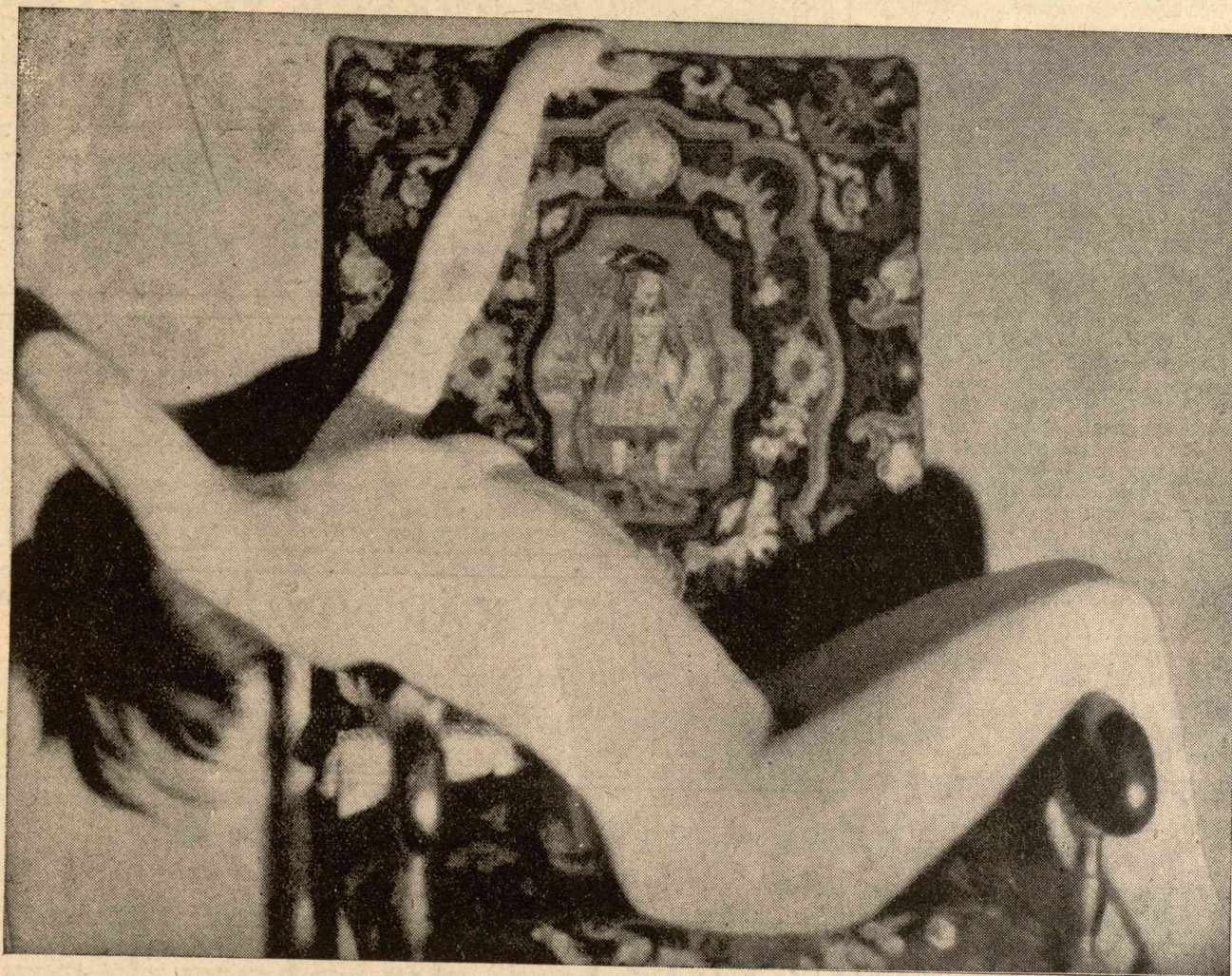
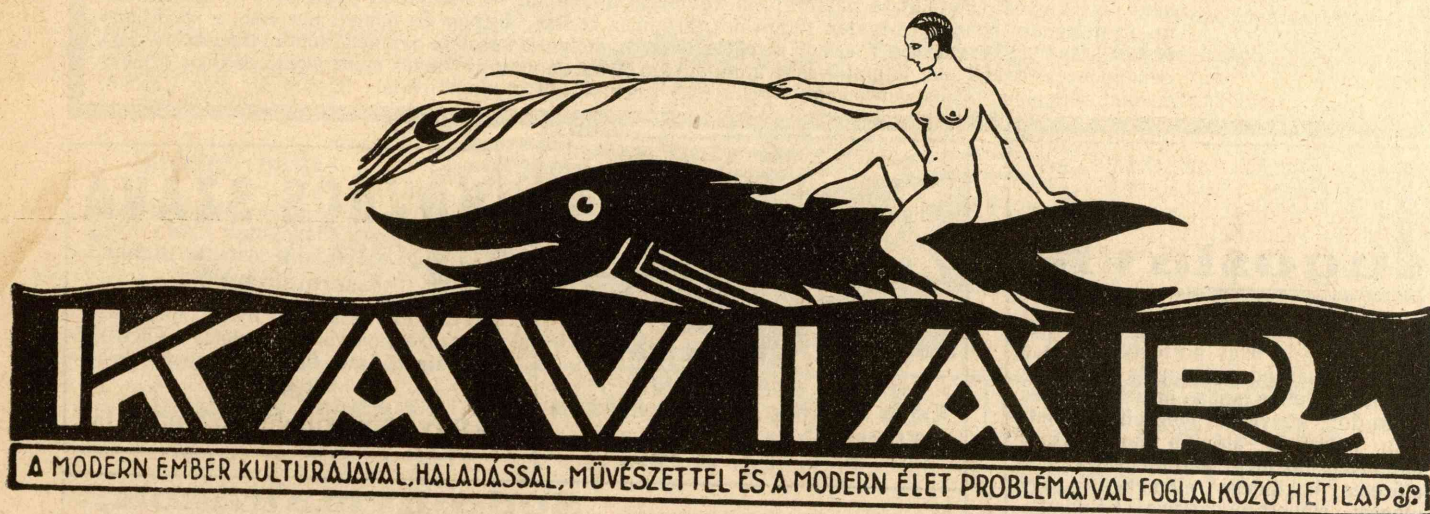

X. évf. 43. sz.
Timișoara, 1932 október 25

P. 2820

Ára 20 lei, 3 kč., 8 dinár, 2.50 lira
Bucarestben : 25 lei
Párisban . : 2 fr. 50 cent
Berlinben . : 50 Pfennig
Londonban : $\frac{1}{2}$ angol shilling

A német képzőművészek
berlini tárlatáról

Intelligens urinő

nem utazik vonaton utmutató nélkül. Nem kérdezet állandóan — ismeretlen utitársaitól — hanem vas-
uti menetrendet használ! Minden tudnivalót tartalmaz román, magyar és német nyelven a praktikus
összeállítású „Hermes” vasuti menetrendkönyv, melynek kezelése könnyű, semmi tanulmányozást
nem igényel. A 168 old. kompl. vasuti utmutató ára 50 lei, kapható az összes menetjegyirodákban, könyv-
és újságárusoknál. Mutatványszámot ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal: Braşov, Str. Reg. Carol 6.

Jugoslávia

területén levő olvasóink figyelmét fel-
hívjuk, hogy a nagy portóköltés és a
hosszadalmas adminisztrációs munka el-
kerülése miatt a lapban hirdetett összes
„Bán-dor” könyveket megvehetik mind-
ama helyeken, ahol a lapot szok-
ták hetenként megvásárolni. De a pénz
előzetes beküldése ellenében, vagy
utánvét mellett jugoszláviai fiókkiadó-
hivatalunk is szállítja. Címe:

„Medjunarodni Prometni Novinski i Ogl.
Zavod D. D. Subotica, 2.”

Vagy az egyes lapárusítóknál, vagy
fenti fiókkiadóhivatalunknál megrendel-
hető és azonnal szállítható:

1. Kató egy urileány vallomásai,
(elfogyott)
2. Kató mint asszony 50 —
3. Kató válása, képekkel 50. —
(E két utóbbi csak korlátolt példányban)
4. Vera naplója, képekkel Dinár 70. —
5. Színész emlékiratai, 9 drb.
tollrajzzal Dinár 200. —
6. „Káviár” 1931 I. félév 520 oldalon
1—26 szám, hibátlan összeállí-
tásban, a „Nőuralom” c. nagy
sikert aratott regénnyel, kemény
kötésben, Dinár: 80. —
7. Káviár 1931, II. fele, 562 oldalon,
27—52 szám, hibátlan összeállí-
tásban, az „Orosz cári balett tit-
kaiból” c. páratlanul érdekes
cikksorozattal, kemény diszkö-
tésben, Dinár 80. —
8. Bestiák, négy darab fényképpel,
bibliofil kiadás, Dinár: 80. —
9. Kapu előtt, diákregegy, 164 oldalon,
angol vázsonkötésben, Dinár: 50. —
10. Káviár 1930—1929—1928—1927-ik,
esztendeje, egy nagy kötetben, kötve,
bármelyik esztendő ára Dinár: 245. —
11. Hét szüzlány története
bibliofil kiadás, kemény diszkötésben,
ára 150 lei, Dinár: 50. —
12. Nőuralom
kemény diszkötésben, bibliofil kiadás,
ára 150 lei, Dinár: 50. —

3 nap alatt eltűntett: szeplőt,
májfoltot, pattanást VIOLA
krém-szappan. Készíti Weiss
Sándor gyógyszerháza Dóm-tér 9

BOSZÁK ALBERT
műköszörus. Temesvár IV. Bem u. 30.
Vállalja ollók, borotvák, kések szak-
szerű köszörülését. — Solingeni acél-
áruk raktáron. (30)

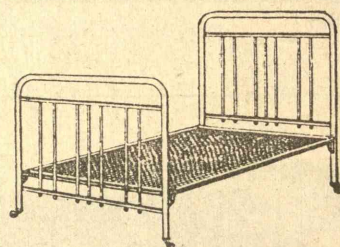
Dolly krém
puder
szeplővíz
Legszebb ajándék! Gyártja:
Roth Jenő gyógyszerháza
Timisoara, III. Dózsa és
Pósta ucca sarkán

KOVÁCS SZAVA

TIMIŞOARA, IV. Fröbl utca 25.
(Czermák ház).

Uri fodrászterem, fekvő amerikai
székekben való kiszolgálás. Olcsó,
polgári árak, figyelmes, pontos ki-
szolgálás!

Hajvágás hölgyek számára is!

Sodronymatrácok, vas és rézbutorok

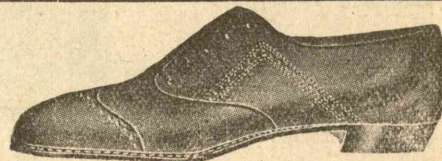
valamint gyermek és keleti asztalok, székek, padok,
mosdók, összecsukható ágyak erősen redukált
árakban: 40

Bozsák M. és Fia
R. T., Timişoara Tel.: 3-88

Eladási hely: Gyárváros, Alsó Árok ucca 10.
Árlap ingyen. Nagy készletek, olcsó árak

Elegáns tavaszi és
nyári divatcipők:
Rácz Andrásnál

Timişoara, I. Hunyadi ucca 10

Martin J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.
Timişoara, IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

Parfumeria Kertész Lajos

Legfinomabb francia illatszerek, továbbá szappan, puderek és pipere-
cikkek legolcsóbb bevásárlási forrása. Timişoara, Gyárvá-
ros, Fő u. 31. (34)

MAJTHÉNYI KÁROLY

Telefon 11-29 Timişoara, III. Doja u. 6 Telefon 11-29

Elvállal vízvezeték, csatornázás és villanyszerelés, házteléfono és gáz-
kályhajavítást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

Müller

a legszebben tisztít, fest, vasal
Timişoara, Gyárváros

Divatcikkekben
a legjobb be-
szerzési forrás:

„LOUVRE” divatáruház

a józsefvárosi templommal szemben

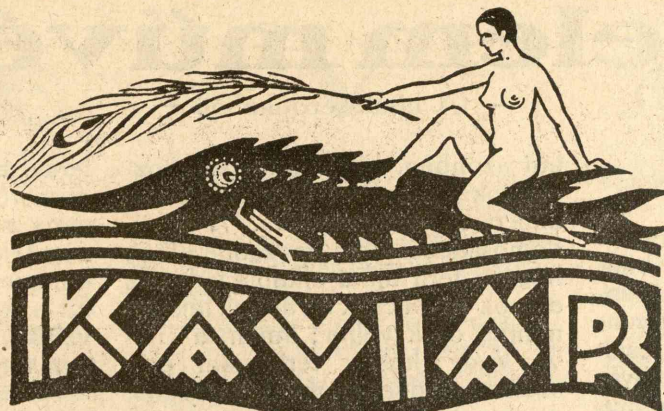
(4)

Szerkesztőség és kiadóhivata

Zimisoara, Gyárvaros,
Vadászerdei alé 54

Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei,
apróhirdetés szavanként 6 lei
Külföldi hirdetési díjak előre
fizetendők.

Előfizetési árak 1/4 évre:

Magyarországon	10 pengő
Romániában	240 lei
Cehoslovákiában	40 Kc.
Jugosláviában	100 Di.

Külföldön máshol egynegyed évre
300 lei, mely összeg postautal-
ványon a kiadóhivatal címére
küldendő be.

A szerkesztőség kéziratokat nem
ad vissza és nem őriz meg.

— Megjelenik minden héten, kedden —

Főszerkesztő: DINNYÉS ÁRPÁD	Felelős szerkesztő: BEN GIT	Szerkesztő: B Á N - D O R
---------------------------------------	---------------------------------------	-------------------------------------

28 OLDALON

jelenünk meg a 45-ik számmal minden héten! Ezt jelentettük be lapunk legutóbbi szá-
mában és bejelentésünket általános öröm és tetszés fogadta. Huszonnyolc oldalon jele-
nünk meg, tehát circa félszeresével lesz nagyobb és vastagabb lapunk tartalma, de az
árakat nem emeljük! A lap ára ugy belföldön, mint a külföld minden helyén változatlan
marad!

Lapunk ez év végén fejezi be a 10-ik esztendő, az első évtizedet. Tíz esztendő
munkája tanu rá, hogy olyan lapot adunk az olvasó kezébe, amit szeret, amit tíz év óta
állandóan olvas, de amit eddig nélkülözött. Uj mesgyén, uj utakon haladunk. Uj eszméket,
uj elveket hirdetünk és hogy helyes irányt vettünk fel, bizonyítja az első évtized sikerek-
ben dus munkája.

Most tehát, amikor a tizedik esztendő végén járunk, kedvesebb és jobb megle-
petéssel nem is fordulhatunk olvasóinkhoz, mint azzal, hogy bár nagy és nehéz áldoza-
tok árán, de a lapot erősen kibővitve, uj színbe, uj köntösbe öltöztetve, továbbra is a
legjobb írógárdával ellátva, törhetetlen erővel és akarattal megkezdjük a második évtized
első esztendejét!

A 45-ik számmal tehát az olvasó egy szebb és csinosabb, nagyobb, illetve terje-
delmesebb lapot vesz a kezébe. Azonban nemcsak a lap oldalszáma bővül, de az il-
lusztrációk is bővülnek. Az eddigi 8—10 kép helyett az olvasó ezentul 25—30 darab
szebbnél szebb fényképfelvételt és művészi rajzot fog találni minden heti számunkban.
Szerkesztőségünk külön fotó-osztályt állított fel, amelynek vezetője Áts Klára, akinek
sikerült fényképeiben, bár eddig ismeretlenül, de ugyszólván minden héten gyönyörköd-
hettek olvasóink. Egy csomó szebbnél szebb eredeti akt-felvétel, rajz, külön humor és
viccrovat, művésziesen illusztrálva kerül az olvasó elé. Ami a szöveget illeti, továbbra
is a lehető legjobbat fogjuk e téren nyujtani ugy, hogy olvasóink a régi árban, de egy
teljesen uj és jól átszervezett, szépen illusztrált lapot fognak kapni.

A 28 oldalas szám a 45-ik lapszámmal kezdődik, mely e hó végén jelenik meg.

A szerelem művészete

— (A hindu erotikából) —

II.

A csókok

Világszerte ismeretes — mondja Jasodhara — hogy csókolni bimbószerűen csücsörített ajakkal szokás. De hogy amellet még mi minden másra kell ügyelni, azt csak a szerelmesek tudják és Vatsyayana, ki az emberi test mindama pontjait felsorolja, melyeket csókolni szabad.

Kandarpacudamani: Ajkat, szájuregel és vállakat, mellet, kebleket, homlokot, nyakat és arcot (szabad csókolni); Lata vidékének benszületteinél az a szokás, hogy a köldök alatti testrészt és a combok tövét is megcsókolják. A szenvedélynek és a helyi szokásoknak megfelelően felsorolunk bizonyos helyeket, melyek a csókra alkalmasak; de Vatsyayana nyilatkozata szerint ez nem mindenkire egyformán mérvadó.

Ratirahasya szerint: Szem, nyak, arc, foghús, szájuereg, keblek és homlok: így nevezik a csókra alkalmas helyeket; Lata lakói az országukban uralkodó szokás szerint szívesen szerzik meg maguknak azt a gyönyörűséget, melyek a szeméremtájak, a köldökvidék és a hónalj buzgó csókolása okoz.

Most sorba vesszük, mondja Jasodhara, a csók különböző változatait, aszerint, hogy a sok-sok helyen, hogy hajtjuk végre az ajk műveletét. Mivel a csók helyéül első helyen a száj jön tekintetbe, tehát mindenekelőtt ezt ismertetjük. Itt Vatsyayana (főként) az alsó ajakra vonatkozólag, — mert ennek tevékenysége a legkiadósabb, — azt mondja:

„A leány-csók háromféle lehet: a kimért: a vonagló és a nyelv-csók”. Itt a „leány” fogalma alá minden olyan nő beletartozik, aki még nem mutat hajlandóságot, bár (a férfi) már közösült vele. Ebben az esetben a nő a cselekvő fél. (A leány-csók tehát az, melyet a leány ad.)

1. A kimért csók. (Nimitaka). Ha a nő erőszakkal kényszerítve ajkát szeretője ajkára nyomja, anél-

kül azonban, hogy különös mozdulatokat csinálna vele, akkor ezt kimért csóknak nevezik. A nő il-domosságból nem mozgatja ajkát, hogy a férfi ajkát elkapja vele. Ez a csók tehát csak olyannak látszik, mintha csók volna; innen a neve. Vagy: ha a férfi ajkát erőszakkal kedvese ajkára tapasztja, ez azonban haragjában nem csókolja vissza, akkor ez a kimért csók nevét viseli.

2. A vonagló csók (Sphuritaka). Ha a nő, nem nagyon buján, csak szeliden, a szájába dugott férfijakat el akarja kapni, s eközben alsójaka megvonaglik, a felső azonban nem, akkor ez vonagló csóknak nevezetik. Jasodhara kommentárja: A szerelmes nő igyekszik úgy elkapni a férfi ajkát, mint a samagrahana-csóknál (lásd lejjebb!), de sokkal szemérmesebb, semhogy meg merné tenni. Tehát mit csinál? Csak az alsó ajkát mozgatja, de nem enged, hogy a felső is vele mozogjon. Mert ha ezt megtenné, akkor ez nem volna más, mint a megvetett samagrahana-csók.

3. A nyelv-csók. (Ghattitaka). Ha a nő szemét lehunyván és kezével (szeretője) szemét befogván, ajkát a szájába veszi és a nyelve hegyével belebök, akkor ezt nyelv-csóknak nevezik. Jasodhara kommentárja: Mivel a nő szégyenkezése még nem mult el egészen, az ajka először csak egy kissé szorítja meg a férfi ajkát. Ha ez kihívón és merészen történne, akkor ez nem volna más, mint a később ismertetendő samagrahana-csók. A nő befogja kedvese szemét, hogy az ne láthassa, miképpen kezdi a csókot és nyelve hegyével belülről megcsiklandozza a száját.

Jasodhara szerint ezeket a csókokat előlről-hátra haladó sorrendben alkalmazzák. A Kámasutra azután felsorolja a férfiak és nők között váltott csókok egyéb változatait, aszerint ahogyan adják és kapják.

„A többi csókokat négyféleképpen osztályozhatjuk: az egyforma,

ferde, bolygó és tapadó csókok csoportjába”. Feltűnő, hogy Vatsyayana nem ismerteti közelebbről e négyféle csókot, tehát Jasodhara kommentárjaira vagyunk utalva. Ez a következőképen foglalkozik velük; A szájbimbóval ötféleképen foghatjuk meg az alsóajkat.

Karmolás. (Nakhacchedya). Miután a szerelmesek csókolózni kezdtek, hogy mihamarabb a fontosabbhoz, a páráshoz térhessenek át, a karmolás különféle változatait fogjuk ismertetni.

Vatsyayana: Ha a szenvedély fokozódott, következik a karmolás, mely dörzsölés által történik. A karmolás az első páráskor, elutazás előtt, hazatéréskor szokott történni, továbbá olyankor, mikor a megbántott s eretők kibékül vagy amikor részeg; a kevésbé tüzeseknél ritkábban fordul elő.

Ratirahasya: Más pároknál is (nemcsak a tüzeseknél) szerepe van a karmolásnak, úgy mint minden új közösülés előtt, a duzzogás multával, a menstruáció után, bormámorban, elutazásakor és (másféle) válás alkalmával.

Arra vonatkozólag, hogy miként kell karmolni Vatsyayana ezt tanítja:

„A helyek ezek: a vállak, a keblek, a nyak, a hát, a szeméremtájék és a combok. Ha a kéreke már nekilendült, akkor a szerelmesek már nem ismernek különbséget megengedett és meg nem engedett helyek között.

(Legközelebbi cikkünkben a kointusz elméletével foglalkozunk).

Ha szép akar lenni, használjon

Kulka-féle

Liliumtej-krémet

Lilium-pudert

Liliumtej-szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógyszertárban Belváros

Károlyi József

uri fodrász, manikűr

Timișoara, Belváros, Mercu ucca 6.

Hajvágás hölgyek számára is.

Bukarest ~ Temesvár ~ Budapest ~ Bécs

között hetenként rendes kurirjárat közlekedik. Bármely küldönccszolgálatot és megbízást elvállal, azt pontosan elintézi: PINKERTONBOY iroda, Timișoara (Temesvár) Belváros.

II.

Hans tanácstalanul nézett a leány után. Megvetést érzett Éva szeméből és tulajdonképen ő maga is szálnalmasnak találta önmagát. Azt akarta, azt remélte, ami megtörtént, de egészen másképen. Önkéntes ajándékképen kellett volna odaadnia magát Évának, mint legfőbb és leg-tisztább ajándékot, amit nő adhat szerelmesének. És ő banditaként követett el rajta erőszakot, nem törődve ígérettel, bizalmával, könnyörgő tekintetével. Nem mondta ki nyíltan, hogy minek nevezik az ilyen eljárást, de szinte hallotta azt a szót a falaktól...

Aztán gondolkodni kezdett, — egyre nyugodtabban, míg végre meglegedett mosoly jelent még az arcán. Mi is történt tulajdonképen? Életében még nem győzött le ily gyorsan és bravúrosan egy akadályt, életében nem volt még ilyen fényes diadala. Igazi huszáros nekirugaszkodással egyszerre elérte a célt, ami pedig még olyan messzinek látszott. A szerelem harc, a háboruban pedig minden eszköz meg van engedve. A siker a legszebb morál és a siker őt igazolja. Mától kezdve ő a helyzet ura, ő a parancsolója ennek a bolond kislánynak, aki most ment el innen, ő győzött azon az emberen, aki azazal fenyegette meg, hogy az utcára teszi őt. Kimondhatatlan meglegedettség érzése fogta el. Fellelékzett. Holnap már eljön hozzá Éva, könnyörögve, bűnbánóan és ő fenékgig ürit-heti ki a nagyszerű italt, mit csak ajka szélével kóstolhatott meg...

Azután eltelt négy hét és Éva nem jött. Érdeklődött utána, de meglátogatni nem akarta őtet az apjára való tekintettel. És egy este, mikor háziasszonya eltávozott otthonról, csengettek az ajtón. Holt bizonyosan tudta, hogy Éva lesz az. Az ajtóhoz sietett és kinyitotta. Ott állt a falnak támaszkodva. Szótlanul vezette be a szobájába.

Éva annyira kimertült volt, hogy kabátját sem véve le, leroskadt egy székbe.

Hans aggódva várt, hogy mi újság van. Végre halkan megszólalt:

— Hans! Demmingen hadnagy tegnap megkérte apámtól a kezemet.

Hansnak elállt a szivverése.

— No és?

— Gondolkodási időt kértem.

Hans tanácstalanul hallgatott, aztán elkéseredetten s maró féltékenységgel mondta:

— Te vagy ennek is az oka.

— Én? — kérdezte tompán, tekintetével még mindig a szőnyeg mintáin tapadva.

— Feltétlenül biztatást kellett kapnia tőled, ha meg merte próbálni.

— Biztatást? Tőlem? Jóságos Isten!

— És az lett volna a leghelyesebb, ha azonnal kiadod az utját.

— Beszélnem kellett előbb veled — felelte a lány és most nézett csak fel rá először. Hans visszariadt. Szent Isten, mi lett belőle? Ez a sovány arc, sápadt ajk az Éváié, azé az Éváié, aki pár héttel ezelőtt virágként ragyogott.

— Beszélnem kellett előbb veled. Kellott! — ismételte.

— Négy hétig hiába vártalak — felelte Hans ridegen.

Mintha nem nallotta volna. Könynyes szemmel folytatta akadozva:

— Hans, én úgy félek... már jóval elmúlt az ideje... és félek, hogy baj van... — és egyszerre rettenetes sirógörccs fogta el s nyöszörögve csuszott le a földre.

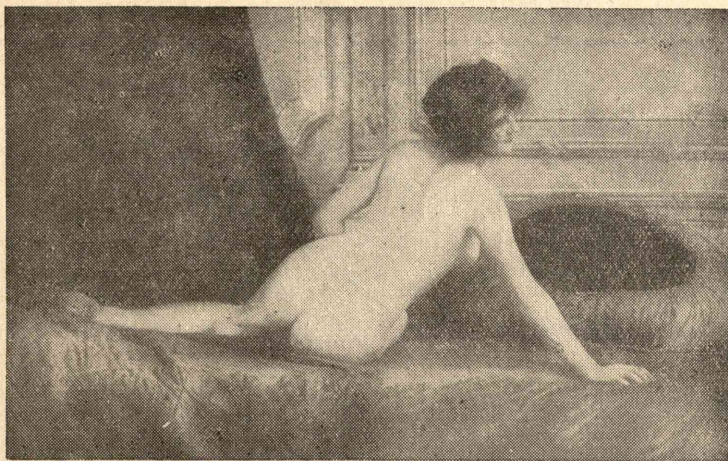
Hans olyan fehér lett, mint a fal. Odarohant hozzá, felemelte, letette az ágyra és mindent elkövetett, hogy megnyugtassa. Csókolgatta, hízelt ezer kedves szóval, közben meg összeszorult a melle és homlokán kiütött a hideg veriték. Gondolatai vad hajszában kergették egymást agyában. Szeretett volna

védekezni ez ellen, szeretett volna kikerülni annak lehetősége elől, hogy ez megtörténhetett... Belekapaszkodott abba a reménységbe, hogy Éva tán téved.

Micsoda démon vette el akkor az eszéit? Most maga sem értette. Az előtte felmerülő veszedelem minden érzékiséget kiolt most belőle, még sem értette, hogy hogyan kívánhatta meg olyan ellenállhatatlanul ezt a gyámoltalan, hitvány leánytestet. Jelenéktelen semmiségnek tűnt fel most előtte az a boldogság, amit Éva birtoklásakor érzett, szemben ennek az órának a kinjaival. Nem lehet, nem szabad így lennie!

Végre lassan győzött a reménykedés. Hiszen most még orvos sem tudna bizonyosat mondani. Hogy tudhatná Éva biztosabban azt, amit a tudomány sem tud? A nőknél vannak ilyen rendellenességek, sokszor lelki izgalmak elegendők ahhoz, hogy ez legyen a látszat. Hiszen alig pár hete volt övé Éva és azóta felé sem nézett, bizonyára nagyon megrendítette a dolog. Ismét feltámadt benne a régi harag a nők ellen, akik mindig igyekeznek tragédiát játszani még saját kárukon is.

És most aztán már hidegen is meg tudta ítélni a helyzetet. Kibírhatatlan könnyelműsége csak rövid időre mondott csődöt a meglepetés nyomán s most már visszatért. Hans Willberg mint ragyogó apa a pólya fölé hajolva, a haragos kereskedelmi tanácsos, a mérges nagyapa, a kedves kis Éva, a pityergő csecsemővel a keblén — hát elkép-

zelhető ez? Nem, ami sok, az sok. Mikor Éva még mindig kábultan felegyenesedett és könnyáztatta szemekkel nézett fel rá, mosolygó, főként arcot látott maga előtt.

— Kidühöngted magadat, fiam? — kérdezte nyugodtan. — Akkor beszéljünk okosan.

És fölényes biztossággal fejtette ki előtte az okokat, mik ellentmondottak aggodalmának. Éva elpirult a szeméremtől, amint magyarázgatta előtte leplezetlenül a dolgokat, de mégse mert közbeszólni, hiszen a remény sugara csillogott abban, amit mondott s ő boldogan hallgatta a kedvező lehetőségeket.

Mikor elhallgatott, Éva akadozva mesélte el részletesen, hogy milyen tünetekből merített tápot aggodalmának. Hans titokban beismerte, hogy azért mégsem egészen valószínűtlen a dolog, bár a könnyelműség ur maradt rajta s fölényes arccal jelentette ki, hogy ezek a tünetek nem mondanak semmit s nincs a legkisebb ok sem az aggodalomra.

Az ember könnyen hiszi el azt, amit a lelke kíván és Éva is lassanként teljesen megnyugodott. Már meg is jelent az acrán az első mosoly. S amint felragyogott kék szemében a mosoly, egyszerre felébredt Hansban is a kéjvágy. Elfelejtett mindent, ami az előbb még velőig megrázta, csak egyetlen dolog maradt meg emlékezetében, hogy még van valaki, aki megkívánta ezt a leányt, aki az övé. Mint ahogy az állat is végkimerülésig küzd a nőstényéért, nála is forrpontig hevítette fel szenvedélyét az a félelem, hogy elvesztheti Évát s felkorbácsolta benne a vágyat, hogy meggyőződjék, vajjon valóban még mindig az övé-e a leány s az övé fog-e maradni és vajjon önként megadja-e azt a kegyet, amit a multkor erőszakkal vett el tőle. Főléje hajolt és csókokkal borította el, miközben remegő keze becsuszott fent a ru-

hája alá és meztelen kis melleit becézgette. Leguggolt melléje a földre és fülébe sugta, hogy mennyire vágyik utána s megesküdtött annak a boldog órának az emlékére, hogy soha életében nem teszi őt boldogtalanná.

Éva halálos fáradtságot érzett, a rettenetes feszültség kimondhatatlan ernyedtséget hagyott hátra. Az utóbbi hetek küzdelmei teljesen megtörték, amíg a szerelem és a szemérem vívta lelkében mardosó küzdelmét.

Egyik ellenállhatatlan erővel vonta magához, a másik folyton óva kiáltott feléje, hogy nem szabad szajhává alacsonyodnia. És most annak dacára is boldog volt, hogy mégis eljött hozzá nagy kétségbeesésében. Meggyőző szavai jóleső nyugodtságot öntöttek beléje, úgy hogy már maga is érthetetlennek tartotta nagy ijedelmét. Szíve legmélyén már ugyanis megbocsájtotta azt a gázsgát s most hálás is volt

neki és minden árnyék eltakarodott közülük. Mert a férfi erős volt! Hős, akit nem rendít meg semmi, akire bátran lehet támaszkodni jóban, rosszban egyaránt. És mégis most csókokkal borította el, a csókdalkozás mellett félni is kezdett, hogy meg fog haragudni, ha ellenkezik vele. Már látta őt haragosan és rettegett attól, hogy elveszitheti. Így tehát csak néhány könnyörgő szót suttogott, mikor a fiu keze elkalandozott a szoknyácskája alá és ügyes ujjakkal gombolta ki a kis selyemnadrágot, hogy hagyja őt ma békében, hiszen oly nyomorultnak érzi magát, mikor azonban Hans nem engedett és a ruháját lehuzva, kombinéját egészen a nyakáig felgyűrve kérésekkel és buja csókokkal árasztotta el, megszünt benne minden ellenállás. Lehunyta szemeit, lemondóan hajtotta félre a fejét és tehetetlenül átengedte magát a fiúnak... (Folytatjuk).

Szerelmes asszonyok

(Brantome írásaiból)

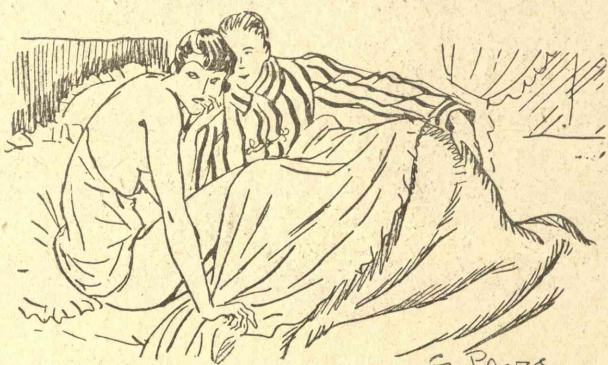
Proba a nászéjszaka előtt.

Az udvarnál megismerkedtem egy öreg nagyherceggel, aki első feleségét elvesztve, másodszor egy szép és fiatal hercegnőt vezetett oltárhoz. És mivel tízévi özvegysége alatt asszonyt nem érintett és attól tartott, hogy ebbeli képességét elfelejtette és hogy a nászéjszakán ne maradjon szégyenben, elhatározta, hogy előzőleg kipróbálja az erejét. Sok pénzen szerzett magának egy szép és fiatal leányt, aki amellet szűz volt, akárcsak jövődöbeli felesége. Szerencséje volt és csak-

hamar meggyőződhetett róla, hogy ifjúkori leckéjét még nem felejtette el. Friss volt, vigan játszadozott és most már félelem nélkül tekintett közeli esküvője elé.

Egy föld megműveléséhez több földműves kell.

Beszéltem egy csinos hölgygel, akinek egy nagyon csunya barátja és egy nagyon szép férje volt. Egy barátnője alkalmilag megkérdezte tőle, hogy miért nem választ magának egy csinosabb barátot. „Nem tudod te, — válaszolta, hogy egy földnek alapos megmunkálására több földműves kell és a legszebbek, a legfinomabbak nem mindig a legalkalmasabbak is, de a paraszti munkás mindig a legizmosabb”. — Egy másik hölgynek egy nagyon csunya és rosszmódu férje volt és melléje egy még csunyább barátot választott. És mikor barátnője a furcsa válaszláson csodálkozott, ezt úgy magyarázta: „Azért van, hogy jobban hozzászoktam csunya férjemhez”.

V A V A R A

Egy orosz hercegnő emlékirataiból

(Iván, a herceg szolgálatában álló muzsik, jó idő óta kierőszakolta zsarolással a viszonyt a fiatal hercegnővel, aki, miután már megízlelte, a parasztfiú hatalmas fizikai képességei miatt szívesen folytatta. Ez azonban, túlságos elbizakodottságában, részegen fogad korcsmabeli társaival, hogy odahozza a hercegnőt, aki mindenben engedelmeskedik neki. El is megy érte s a fiatal, éleseszü Vavara, azonnal felfogja a helyzet veszélyes voltát, ezért vakmerő lépésre határozza magát.)

— Rendben van, — szolt komornájához, — mondd Ivánnak, várjon öt percet, azonnal jövök és teljesílem a kívánságát.

Hónapokkal ezelőtt koleraesetek fordultak elő a faluban s az öltözőben egész arzenálja állt az üvegeknek. Ezek közül válogatott s egyet beletöltött egy vodkával telt üvegbe. Ezt, másik üveg tiszta pálinkával kis kosárba rakta, Proscovia is felkészült és magához vette az italokat.

Ugy, ahogy felöltözve volt, Vavara vállára borított egy hatalmas prémbundát, kucsmát a fejére és prémmel bélelt csizmáskákat húzott, amelyekkel gyorsan és zaj nélkül haladhatott a puha hóban. Iván az ajtóban várt.

— Menjünk Iván, látod, csak parancsolnod kell, hogy engedelmeskedjem, — szolt, megfogta a paraszt hatalmas kezét s magához vonta, be a prémbunda melegébe, amely nagyszerű védelmet nyújtott neki az orosz tél szigorúsága ellen. Iván büszke és gőgös lett könnyű diadalán és önhittén mosolygott.

— Mielőtt nekivágnánk az utnak, fogd csak, igyál egy kis vodkát, jó lesz szíverősítőnek. — Iván nem kérte magát s jól felhajtott az üvegből.

Mentek szóltanul, mindegyik a saját gondolataiba merülve. A hercegnő határozott volt és elszánt, Proscovia nem tudta, hova tegye az eseményeket, Iván részeg, paraszt önelégültséggel, butaságában iszonyu nagyra növe. Vavara gondolatait pillanatig se szakította félbe izgalom vagy vágy, arca komor volt és dacára a hidegnek, biborban égett, erős akarata és bátorsága vitte karcsu lábain, szürke prémjébe burkolózva, kék, nagy szemei hidegek voltak, amint imbolyogva lépkedett a süket, fehér éjszakában. Frissen esett a hó. Mégis megrezzent, mikor a fordulón előtűnt a „Kabak.”

Kopogtak. Az ajtó kinyílt. Proscovia, urnője nyugalmát látva, erőt vett félelmén, becsukta az ajtót s rátolta a reteszt. Iván dülöngézve

eljutott az asztalig s megnyert fogadását dadogva követelte. Beszédjében nagyon kevés értelem volt, zavarosan nézte végig társait s amint leült, mindjárt be is gurult az asztal alá, ahonnan nem is kelt fel többet.

Amint a hercegnő levetette kucsmáját s a parasztok felismerték, ki áll előttük, az orosz nép vak alázatával ruhája szegélyét akarták megcsókolni. Vavara azonban fenséges mozdulattal parancsolta őket vissza.

— Nyugodjatok meg, barátaim, csak azért jöttem, hogy egy kis innivalót hozzak nektek, — hangja remegett, de mind biztosabbá vált, arca tüzelt és finom orrcimpája idegesen megremegett, míg haja aranyos bronzszínűen fénylett a petróleumlámpa világában. Felmelte az üveget:

— Ez a legjobb vodkám, ki akar inni az egészségemre?!

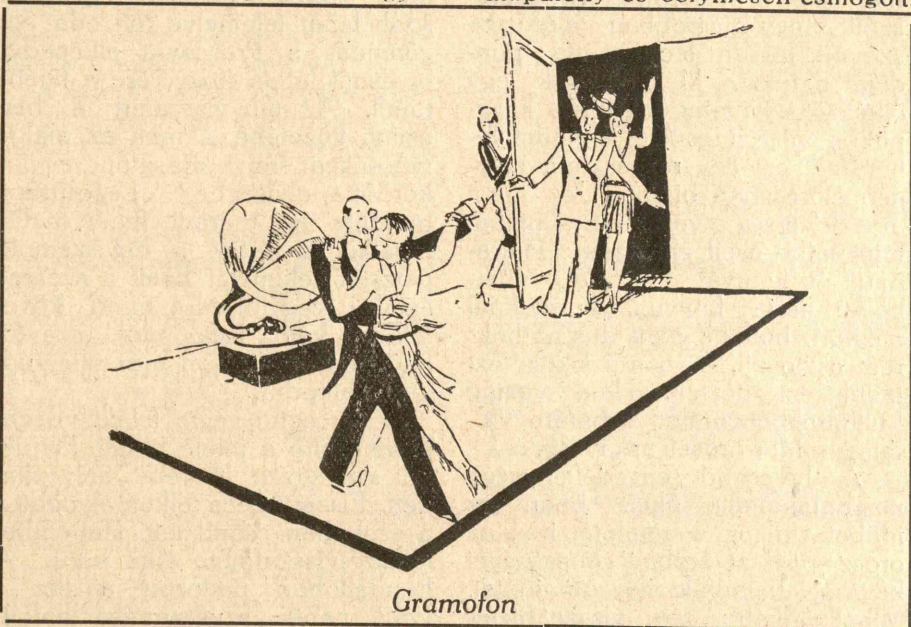
Zavarodottan, mint juhok, egymásra néztek, majd Petruska példáján bátorságot merítve valamenynyien odatartották poharaikat. Kivéve a nyomorult Ivánt, aki holt-részegen feküdt az asztal alatt.

— Ti nem tudjátok, hogy szeretlek benneteket, — folytatta, mialatt sajátkezüleg töltött egyik-

nek a másik után. — Ti hivatok engem, mert azt hiszitek, hogy szeretem az erőteljes tüzes férfiakat, különösen minél nagyobb, hatalmasabb az, amit minden második mondatban emlegettek. Hát igazatok van, nem tagadom, hallottam, hogy valamennyien jöerejű, nagyszerű fiúk vagytok, különösen Petruska és ez tetszik nekem. Sajnálom, hogy Iván ilyen állapotban van, de azt hiszem, nem fogjuk nélkülözni őt.

A hat muzsik felemelte poharát s a hercegnő egészségére üritette. Lassan-lassan a hercegnő mosolya, beszédje eloszlatta félelmüket, amely a különös helyzet folytán nem volt csodálatos.

— Tudom jól, testvérek, hogy ti igazi férfiak vagytok, Iván sokat beszélt rólatok és tudom, hogy méltóak vagytok egy szép, fiatal leánynak a társaságára, legyen az akár alacsony, akár előkelő származásu. Tudom azt is, hogy ti sok gyönyört vártok, akkor is, ha a vendégetek akárki lenne, magán az ördögön kívül. — Hátravetette vállán a bundáját s meztelen lett csodálatosan gömbölyű telt nyaka, mely hajlékony volt és sima. Nagyszerűen formált vállain megtört a lámpafény és selymesen csillogott.

Láthatták kerek, kemény melleinek kezdetét.

— Vajjon az ördög vagyok hát, akit vártatok? Vagy féltitek szemeteket a szépségemtől? — A bámulat fojtott mozdulása hallatszott. A muzsikok, bár tiszteletteljesen, de közelebb merészkedtek. Mind izgalmasabb levegőben várták, mi fog történni. Kéjes gondolat futott át Vavara agyán s egészen belepirult, szemei nedvesen, szenvedélyesen csillogtak, melle gyorsan emelkedett és egész lényén előmlött a vágy. Szíve atorkában lüktetett és finom ujjai ököltre csavarodtak. Az éjszaka, a szoba melege, az alkohol és az előkelő nő csodálatos szépsége, meseszerű megjelenése fölforralta az emberek vérének és a leggyávából is bátor lett.

— Azért jöttem, mert hívtatok. Hü Ivánom elmesélte egyezségteket és a gyönyöröket, amikre vártok. Most, hogy már értjük egymást, vessétek le ezt a nehéz ruhát és gyertek közelebb, legyünk jóbarátok. — Vavara közéjük ült, köpenyébe burkolózva tréfált, diszkurált velük, az ő nyelvükön beszélt, hogy megértsék. Lassan a szerelemre terelte a szót, s elmondta, hogy azért szerette Ivánt, mert erőteljes volt és nagy férfiteste sok gyönyört szerzett neki, hogy őket is szereti, különösen Petruskától vár sokat, akiről azt mesélte Iván, hogy rendkívüli a férfiassága. Addig-addig beszélt, míg valósággal félőrültekké tette őket apró kacérságaival, mosolyával és nyílt beszédjével, amely már csak a szerelmi gyönyörökről szólt. Hogy mégjobban aláhúzza szavait, lassan lecsusztatta bundáját derékig. Melleit csak egy állásztó selyeming takarta s közepükön megszinesítette a finom fehérséget egy-egy rózsaszínű, hetykén előreszőkő bimbó. Ugy ment át a fehérség a végek pirosságába, mint tejbe esett eperszem. Hátra nyult és kontyát eloldotta, gömbölyű karja felnyult, könyöknél megtört, hónalja alatt dus hajbokréta csillogott, — a muzsikok ezt látták, ezt nézték. Haja vastag hullámokban omlott a hátára, vállaira, mint vöröses aranyeső.

A hercegnő engedékenysége megbolondította őket. Abban az időben, mikor a naplóját írta, az orosz paraszt észbeli képességei kevéssel haladták meg az állatét. Minél inkább tért vissza bizalmuk, annál jobban felizgultak fia-

tal és szép urnőjük viselkedésén. Terve, s amit ettől a kalandtól várt, mosolyt csalst friss ajkaira s képzelete szárnyat kapott, minden vágya ennek az alkalomnak gyönyörrel való teljes kimerítése volt. Bármibe kerüljön is!

Miután szépségét részben feltárta előttük, a nagy hőség is biztatón hatott, beletörődve abba, hogy valami téli mese szereplői lettek, egyik a másik után lassan vetkőzni kezdett. Ruháikat egy sarokban halomradobálták, — a hercegnő biztatta őket, hogy csak tegyék, minden félelem nélkül. A nő közelébe olyan izgalomba hozta őket, hogy valamennyien kinzó feszültséget éreztek, amit valami módon el kell osztatni. Bármí áron! Itt találkozott a két különböző pontból kiinduló gondolat, s így lettek játékos eszközeivé urnőjük szeszélyének.

Petruska sötétbarna tagjai előttűntek s már közéről merte bámulni a hercegnőt, bár hozzányulni félt. Ez a hat fiatal atléta a falu legnagyobbja, legerőteljesebbje volt s Iván, ki szintén szenvedélyes birkózó volt, gyakran összejött velük. Izmosak és szépen fejlettek voltak, hatalmas erejük szelidekké tette őket. Egy karcsu barna fiu óvatosan utánanézett, vajjon az ajtó jól be van-e zárva. Proscovia, aki nem messze onnan a sötétbe húzódott, kissé megnyugodva figyelte, mint próbálja a reteszt. Csak ing volt rajta, az is rövid, amint lehajolt, csupasz barna, szőrtelen lábszárán felfutott a lámpafény ágyékáig, ahol minden homályba veszett. Jobb lábát felemelve tolt oda egy gerendát s Proscovia elképedve olyasmit látott, hogy vére a fejébe tolt. Az ifju visszatért a hercegnő közelébe, akinek az alakja valósággal fényt árasztott a kis korcsmahelyiségbe. Legcsusztott bundája úgy maradt, fehér mellei hívalkodva türték a hat szempár perzselő tekintetét. Ezek a szemek égtek a vágytól és a mind követelőbbé váló izgalomtól, szavait, mozdulataikon már alig tudtak uralkodni.

A hercegnő végre felállt, visszaparancsolta a feléje nyuló Petruskát s a lámba fényébe helyezkedett. Elszánt arca elkomolyodott s a szobában csönd lett. Hat ember lélekzetviisszafojtva állta körül. A kandallóban pattogott a tűz s Iván nehéz szusszanása hallatszott az asztal alól. A férfiak va-

lami csodálatos eseményt éreztek az egész ugyanis olyan volt, mint valami álom. A barna fiúnak szeretője jutott eszébe, aki hajlékony volt és friss s akinek ruganyos, kemény combjai olyan puhán váltak szét ma este a kazal tövében, — de ez csak egy pillanat volt.

Vavara széltárta hosszú bundáját s felemelte ingét. Ott állt rövid csizmáiban, a szürke prém-szegély körülölelte gömbölyű, telt lábát, amely vakító fehéren vált ki belőle, keskenyedett el finom térdeinél és veszett el hatalmas, vastag combjaiban. Ez a két comb sima volt és fehér, ruganyos és hajlékony; ez a két comb úgy tartotta azt a sugárzó testet, mint két elefántcsontból esztergályozott oszlop a gyöngyházkupolát. Följebb emelte ingét. A bámulat és vágy nyögése szakadt fel a férfiakból és tizenkét kar nyult feléje, ő azonban visszahúzódott. Petruskának ez már igen sok volt. Ingét ledobva, teljesen meztelenül állt oda izgalomtól lüktető testével a fiatal hercegnő elé.

— Ah, Petruska, te igazi férfi vagy, látom! Te méltó vagy minden nő bámulatára, bárki legyen is az. Te vagy az első valamennyi közt.

Körülnézett. Valamennyi muzsik meztelenül állt ott, épp oly követelő férfiassággal. Szeme megakadt egy szőke, fiatal óriáson. 19—20 évesnél alig lehetett több, az ókorban szobor lehetett volna. Okos, szelid szeme zavarosan csillogott, széles mellkasa zihálva emelkedett, amint az asztalhoz támaszkodva, görcsösen fogózkodva a tündéri látványra meredt. Fehér volt a teste, duzzadó a férfiasága. Vavara pillanatig habozott, aztán kinyult és ráfonta ujjait a forró, kemény husra. Messze attól, hogy átérhesse, rózsaszíromhoz hasonló, selymes keze hizelegve simogatta végig, s mint őt csillogó gyöngy, pihentek meg körmei rajta. Roskoff Nikoláj feje lecsuklott s hörögve vonaglott meg egész testében. Meggörnyedve rándult össze és Vavara érezte, hogy bekövetkezett nála a gyönyör pillanata. Táguló orrcimpákkal, nedvesen remegő szájjal nézte. Lassan egész valóját reszketés fogta el, ajka hirtelen kiszikkadt s fogai összeverődtek. Csipője kéjes mozgására combjai kissé szétváltak s kidomborodó lágyékán megrezdült az arany színű moha gyö-

nyörű hasának hullámzó mozdulatára. Feje hátracsuklott és karjai leestek. Ha el nem kapják, hátrabukik. Am erős karok fogtak fel és valamennyien szájukkal, de legalább kezükkel akarták érinteni, fogni, megtapogatni, még mindig nem hive szemüknek. Ez a bársonyos, sima bőr forró volt és egett a kezek s szájak alatt. Végtére is Petruskának sikerült tért nyernie. Vavara kitérte karját és magához ölelte...

Mindkettőjükre ráborult a bő prémbunda és összefogózkodva a tödön heverő ruhacsomóra buktak. Testüket nem láthatták, de a hangok, fölszisszenés s elfojtott jajszóbból kivehették, milyen küzdelem folyik ott. A férfi nehéz harca is nyilvánvaló volt, mormogása könnyörgése panasz volt, nem győzelmi mámor. Ellenben mindenképp végére akart jutni vágyainak. A hercegnő véget nem érő panasz és jajgatása arra készítette, hogy óvatosabban kísérelje meg. Elégedett hörgés és gyors mozgás mutatta, hogy a muzsik sikerrel küzdött. Pillanatra rá előtűnt a hercegnő feje a prémekek közt, jobbra-balra forgatta félig aléltan, hunyorgó szemekkel s összeszorított fogai közül a fájdalom és gyönyör hangjai sziszegtek. Egész arca a borzalmas gyönyör tükre volt. A mozgás mindegyre ütemesebb lett és gyorsabb, a sikolyok élesebbek s a férfi hörgése mind vadabb. Ekkor szétnyílt, lehullt a bunda s ott feküdt a hercegnő hanyat, fehér, tündéri testén a barna muzsik.

Vavara combja fölsimult a férfitest derekára és kis csizmájának a sarka árkot vont a comb fekete bőrén. Am alig pihent meg, társai lerángatták. A hercegnőnek alig volt ideje tépett ingét megkinzott ölére szorítani, már rávelette magát a másik. Am öröme rövid volt, alig érte el utazásának célját, nem tudta visszatartani magát és azonnal ejakulált. Harmadik lett a szőke, aki, miután első izgalma lecsillapult, lassu, hosszantartó kéjben részesítette Vavarát, aztán a negyedik, ötödik, hatodik, aki után aztán rövid ájulásba esett. Amint kissé magához tért, látta, hogy támadói egyáltalán nincsenek még kielégülve. Petruska, aki hiába való vágyakkal állt ott, még jobban felizgult társai szeretkezését látva, s újabb tusára készült.

— Várj egy pillanatra, kérlek, hagyjátok kissé pihenni. Proscovia!

adj egy csepp vodkát, mert mindjárt összeesem!

Petruska, amint észrevette Proscoviát, akiről eddig teljesen megfeledkeztek, azonnal udvarolni kezdett neki a maga módja szerint, igen nyíltan és félreérthetetlenül, megfogva kezét, odaadta kedvenc játékszerét. A leány nem idegenkedett, hiszen a látvány őt sem hagyta hidegen és égő arccal, csillogó szemekkel szorongatta. Már itt nem volt helye a képmutatásnak és szívesen, bár kis félelemmel készült urnője példáját követni. Petruska minden különös ceremónia nélkül felemelte karjaiba és hátára fektette. Fölemelve szoknyáit, széthuzta lábait és föléje borult. Szenvedélyes csókokkal marta a szép parasztlány száját. Ez, egy eddig még nem érzett izgalomban, próbált segíteni neki, főlhuzva combjait, amilyen magasra csak tudta. Mintegy görccskben, fogait, ökleit összeszorítva, fennakadt szemekkel adta át magát a fiúnak. Már nem érzett fájdalmat, mintha öléből fejéig őrlítő, mámorító kéj futna át rajta, amely megfogja, összeszorítja gerincét és fölkuszik az agyára, hogy az utolsó pillanatban esztét vegye.

Petruska, mind gyorsuló mozdulatokkal, hörgöve jutott a krízisig. Proscovia remegve és fojtott, nyöszörgő sikollyal tartott vele, gyönyörrel fogadva a férfi vad ölelését. Félig alélva feküdtek aztán egy darabig, mire Petruska kielégülten kelt fel. Am a lánynak erre nem jutott ideje, jóformán fel sem ocsudott s már magán érezte a másikat. Aztán a többit is, úgy, hogy a végén ketten kellett fölsegítsék s magához térítsék.

A fáradhatatlan Petruska azonban, ugyanolyan izgalomban, mint azelőtt, újra a hercegnő felé fordult, az azonban kérve háritotta el magától:

— Mindjárt, nem bánom, a tietek lesznek megint, de igyunk előbb még egyet az egészségemre, — ajkához emelte az üveget, aztán magára kapva bundáját, a közben kicserélt üvegből megtöltötte poharaikat. Alig itták ki, hirtelen elálmosodtak és egyik a másik után esett össze.

Vavara fáradtan és hidegen nézte őket, nem voltak számára mások, mint elhasznált eszközök, amikre többé nincs szüksége. Végigfutott tekintete a hat meztelen testen és Ivánon, aki halottként

feküdt ugyanazon a helyen. Petruska szőrrel borított fekete teste a szőke óriás mellé került, akinek a fehér tagjai szinte vakítottak mellette. Vavarát hirtelen különös gondolat lepte meg. Odament Ivánhoz, fölgombolta ruháját és kíváncsian nézte. Nem találhatott azonban különös örömet benne, mert ajkbiggyesztve fordult el és ajtót nyitított.

Proscovia segítségével forgácsokból s a székek, asztalokból jókora máglyát rakott. Kiszedve a kandallóból az égő fadarabokat, meg nagymennyiségű tüzes paraszat, meggyújtotta azt. Látva, hogy a tűz feltartóztathatatlanul mind nagyobb erővel terjed, kiöntötte a megmaradt vodkát, aztán fölkészült Proscoviával, bezárta kívülről az ajtót s a kulcsot bedobta alatta. Pattogva égett a tűz benn s ők megindultak vissza a kastély felé.

Nagy pelyhekben hullt a hó és messziről farkasüvöltés hallatszott. Vavara fázva, reszkető lábakkal támaszkodott komornájára, aki szintén erőfeszítéssel vonzolta magát. Nyomukat perc alatt beplepte a hó.

Amint hazaértek, a hercegnő elhuzta a függönyt és kitekintett a sötétbe. A „Kabak“ felé az ég sárgállott, ugylátszik, a szalmatefő már tüzet fogott. A falu csendesen, mélyen aludt, a hideg elől mindenki vackába menekült.

Az ég mind világosabb, vörösebb lett, mintegy jelezve azt a helyet, ahol rövid idővel ezelőtt a legvadabb orgia folyt s ahol most hét ember mély kábulatban várja a lángokat. Hét ember, szép, ereje teljében levő férfi, akik már félig hamuvá lettek s akiknek az ölése még benne lüktet ebben a kegyetlen, szép asszonyi testben.

Vége megszólalt a vészharang s szinte egyidejűleg magas egyenes tűzoszlop csapott föl az éjszakában. Most szakadt le a „Kabak“ tetőzete, maga alá temelve hét életet és üszökké, hamuvá változtatva egy bűnösen csodálatos éjszaka emlékeit.

Ez a hely a Mia Krém számára van fenntartva, amely a dr. Kovács-gyógyszertárában, Timișoara-Fabric, kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA KRÉM-nek nem kell már reklám.

24 óra két szűz életében

Regény

(10)

Ugyanakkor a másik ágy felől is hasonló kiáltás hallatszott, de sokkal erősebb mértékben.

— Juliskám, édes gyermekem — lihegte Frigyes, a leányka szájához hajolva, — ez csak egy kis fájdalom, melyet könnyen ki lehet bírni, de aztán előkészíti nekünk az utat egy sereg gyönyörűséghez. Legyen bátor, akkor minden meg van nyerve.

— Édes Frigyes — nyöszörögte a leány gyermekes hangon és két gömbölyű karjával átölelte a nyakát — kérem, hagyja abba, mert úgy éget, mint a tűz és úgy érzem, hogy meg fogok halni.

Frigyes pillantása a könyörgő leányról a bátyjára esett, aki sokkal gondosabban és elővigyázatosabban, mint ő, a legpompásabb helyzetbe hozta Micit és két erős rohammal bevette az ártatlanság várát.

És Mici nagy fájdalomokban vonaglott, miközben Károly minden beszélőképeségét felhasználta, hogy megnyugtassa.

— Nem fogsz meghalni, drága Juliskám — suttogta Frigyes, miközben újra hozzálátott, hogy céljához jusson — sokáig fogsz élni az én örömömré.

És következett a negyedik roham ujult erővel. Először lassan és göngyöden, aztán viharosabban és vadabbul, minél jobban benyomult az ostromló sereg a várba.

— Ah... ah... istenem... istenem... jaj — kiáltott Juliska haros hangon és lábaival mintegy védekezéséppen átfogta a fiút — kérem, hagyja abba... mert nagyon szenvedek...

De mit használ az ártatlanság könyörgése az erőszakossal és erősebbel szemben. Szavait nem hallja meg senki, s csak arra szolgálnak, hogy a támadás még nagyobb dühvel induljon meg.

És Frigyes egyre jobban meghajlítja a leánytestet és tartja oly szorosan, hogy megmozdulni sem tud, aztán hirtelen ismét előre nyomul, a várfalak engednek, már nem tudnak ellentállni az előre nyomuló ellenségnek, mely győ-

zelemittasan teljesen benyomul.

De ez nem történik meg minden ellenkezés nélkül, s csak a fiu önfejűségének, mely mindenáron céljához akart jutni, sikerült a győzelmet kioroszakolni. És mikor a merész harcos kizárólagos birtokába jutott a várnak, folytatja manőverét, visszahúzódik, majd ismét előrehatol és mindezt lassan, nem olyan gyors ütemben, mint azelőtt.

Szegény leányok! Elérkezett a pillanat, mikor ártatlanságuk gyöngyét, egyetlen diszükét és gazdagságukat elveszítik. Mától kezdve nem bírnak fiatalságuk diszével, melyre a legcsunyább nő is olyan büszke. Az arcuk sápadt, testüknek vonaglása, combjaik remegése, az elfojtott sóhajok érzéseinek kifejezése kezdetben, de mikor a férfiak rohama megerősödik és az első fájdalom elmúlt, az elvesztett pir is visszatért sápadt arcukra és könnyedén nedves szemeik felcsillognak.

Mici kinos nyögése is megszűnt: éppen úgy, mint a huga, mint gyengébb, aláveti magát az erősebbnek és a gyöngéd, elővigyázatos támadás, melyet Károly nagy szakértelemmel hajt végre, rendkívül jól esik neki. Így érkezik el a leányok a két csúcspontjára, de a fiuk még nem sietnek, mint tapasztalt harcosok, minél tovább élvezni akarják ezt a gyönyörűséget.

— Oh, Istenem... sóhajtja Mici — engedjen el!... Én nem tudok...

— Jaj... — nyögdécseli Juliska is — menjen el tőlem... én... én...

A fiuk visszahúzódnak egy kicsit, erősen a leányok szemébe néznek és figyelik rajtuk a két hatását. Aztán ismét megkezdik az ellenségeskedéseket, lassu, rafinált mozdulatokkal, hogy minden előrenyomulás percekig eltart. Most már minden oldalról lihegések, elfojtott sóhajok hallatszanak, a kölcsönös mozgások gyorsabbak és hevesebbek lesznek... gálamb-szerű bugás röppen el a leányok ajkáról... mély diadalmas hörgések... és verejtékezve nyulnak el egymás mellett a kimerült testek.

Meglepetés a padláson

Alig hagyta ott Schubertné a szerelmeseket, lesietett az urához, akit a mértéktelenül fogyasztott bor és a hálósobában véghezvitt megerőltető áldozat következtében mélyen alva talált a pamlagon. Habár ez a látvány, mint fentebiekben láttuk, nagyon gyűlölt volt előtte, most azonban, ebben a boldog hangulatban, nem törődött ezzel a körülménnyel, hanem a tükör elé lépett és sokáig nézte magát nagy figyelemmel. Korához képest szép volt még és kíváncsós, ami meglepéssel töltötte el.

Mikor pedig azt gondolta, hogy a szerelmesek végeztek már a vacsorával, elérkezettnek tartotta az időt, hogy Gretchennek a megbeszélte jelet megadja.

— Drága, Schubertné asszony — örvendezett a leány lihegve — maga egy valóságos angyal. Meglátja, én betartom ígéretemet és minden reggel egészen meztelenül láthatja majd az én fiatal uraimat...

— Pszt, pszt — suttogta az asszony a sötét folyosóra vonva a leányt — ne olyan hangosan, valaki meghallhatja: most pedig jöjjön velem, de csak csendesen...

A kíváncsi asszonyok óvatosan felsurrantak a lépcsőn, a leányok szobája előtt egy pillanatra megálltak, hallották a szerelmes sóhajtozásokat és görcsösen szorongatják egymás kezét. Aztán Schubertné asszony előre megy, a kezénél fogva huzva maga után Gretchent a keskeny és szűk lépcsőn. Kinyitják a csak betámasztott ajtót és zajtalanul újra behajtják.

— Jöjjön ide ebbe a sarokba — kezdte az asszony percekig való hallgatás után — itt vannak a kis lyukak.

Mindketten letérdeltek, aztán hosszában elnyultak a földön és szemeiket szorosan a kis nyíláshoz tartották.

Odalent éppen ekkor végeztek az evéssel és a fiuk ölükbe vették a lányokat. Az irigy ruhák

már lehullottak és a bájos terem-
tések úgy állnak ott, ahogy az
anyatermészet megteremtette őket
— meztelenül.

— Nézze csak, nézze csak,
drága Madame — suttogta Gret-
chen — az én fiatal uraim meny-
nyire haladtak már; ők értik a
dolgukat. Ej, ej, a kis foglyok,
milyen büszkén felemelik a fejü-
ket... Nos, hogy tetszenek önnek?
Ugy-e, imádásra méltók?

— Igen, igen, igen — sugta
vissza Schubertné asszony. —
Tényleg szépek; de nézze csak
meg a leányokat is, milyen gyön-
géd, fehér husuk van. És azok a
szép, telt mellek!

— Az igaz, — vizionozta Gret-
chen — de az én fiatal uraim
mégis jobban tetszenek nekem;
hiába, meztelen fiatalembereknél
nincs szebb dolog a világon. Ah,
nézze... most... nahát... a Fri-
gyes... nahát!

Ebben a pillanatban, mely a
leányt elragadott felkiáltására kész-
tette, Frigyes éppen a két asszony
látókörébe lépett, a kis fogoly a
menyezet elé nézett egyenesen,
pompásan, mint egy gyertyaszál.

— Ej, ej — sóhajlotta Gret-
chen — nézze... de nézze már!

De a jó Schubertné asszonynak
nincsen szüksége biztatásra, már
régóta látta azt, ami a vérét for-
rongásba hozta; nem felelt, habár
Gretchen folyton lökdösi és susog,
„ej... ah... ah... milyen csoda-
szép... milyen pompás... oh, néz-
ze csak!”

Most Károly is ledobott magá-
ról mindent és ott áll meztelenül
a remegő Micit karjaiban tartva,
a legmegfelelőbb állapotban arra,
hogy a támadást megkezdje.

— Nahát, nézze csak — foly-
tatja a beszédben kimeríthetetlen
Gretchen — most már Károly is
bent van az egyenesben (és ő
egy nagyon kedves ember, ezt
szavamra mondhatom magának,
olyan szerény és nyugodt és
mégis olyan erős, ha egyszer a
nyeregben ül.) Ej, ez eltudja látni
a lányok baját.

— De legyen már csendben —
bosszankodik Schubertné, aki min-
den látási erejét megfeszítette, hogy
a kedvenc tárgyat minél jobban
láthassa — én mindent jól látok
és nincs szükségem semmiféle
bátorításra.

De Gretchen nem hagyja ma-
gát e rendreutasítás által befolyá-
soltatni, vágyik arra, hogy nyelv-
vének szabad folyást engedjen és

kimondhatatlanul boldog. És Schu-
bertnél is hasonlóképpen van,
csak azt nem szereti, ha figyel-
meztetik; csak néz és néz és az
elragadtatás halk hangjai törnek
ki hullámzó kebléből, melyek ha-
sonlatosak egy buja galamb tur-
békolásához, de egy olyan kocsis
hangjához is, aki a lovait megál-
lásra akarja birni. És a két ass-
zony elégedett mormolása csak
növekszik oly mértékben, amint a
fiuk előre haladnak a támadás-
ban. A leányok már az ágyon
feküdtek és a támadó hadsereg
megkezdte bevonulását a várba.

— Au... au... ej... ej... —
nyög fel Gretchen.

Az asszony torkán gurgulyázó
hang tör fel és megfeszített figye-
lemmel követi kedvenceinek min-
den mozdulatát.

— Ah, bár én lehetnék odalent
a helyükben — sóhajlja Gretchen
és heves vágyában mélyen a
szoknyája alá nyul, reszkető uj-
jait a gyönyörök forrásához köze-
lítve — milyen boldog lennék én
akkor.

Schubertné asszony is így gon-
dolkozik, de nem beszél, csak
turbékol szüntelenül, mert nála is

hatalmasan ég az a kis hely és
már előbb, mint Gretchen odavitte
az ujjait, melyek azóta már séré-
nyen tevékenykedtek.

És ez az édes játék mindent
elfelejtet velük; csak látnak már,
de nem hallják, mint nyílik fel
csendesén a betámasztott ajtó és
belép August, a hasonlókép ki-
váncsi és féltékeny August, köny-
nyedén és zajtalanul, mint egy
árnyék, odamegy a másik sarok-
hoz, ott hasrafekszik a földre és
szemét az általa furt nyílásra he-
lyezi. Éppen abban a pillanatban
érkezett, mikor a leányok vonag-
lanak és sikoltoznak a győzedel-
mes fivérek súlya alatt, akik fel-
tartózkodhatatlanul és bátran halad-
nak előre.

És csodák-csodája, ahogyan a
fiuk sóhajtoznak és a legyőzött
leányok nyögdecselenek, úgy hall
maga mellett is két hangot sóhaj-
tozni. Figyelni kezd, mert ezek a
hangok közvetlenül mellette ide-
genül hatnak reá és árulásra gon-
dol. Odalent éppen most fejezték
be győzelmüket a fiuk és az el-
bágyadt testek erőtlenséggel nyultak
el egymáson, idefent pedig még
hangosabb lett a nyögés és só-

Fotó „Káviár” Timișoara

hajtozás. Ruhasuhogás és megszólal egy sóhajoktól elnyomott hang: „Oh, August, August, bár csak itt lennél most!”

Erre a jól ismert hangra rettenetes félelem vett erőt rajta. Most már tudja, hogy ki van a közelében és menekülni akar, drága feleségének karjai és ölelése elől, hasonlóképpen a bibliai Józsefhez, habár az alatt lefolyt színjáték nagyon is kedvére van és még nem tudja, hogy ki van az ő Máriája társaságában. Az utóbbi ugyan közömbös előtte, sőt kíváncsian is, csak ő legyen megismerve. De mégis kíváncsi megtudni, hogy ki az.

Óvatosan elhagyta tehát lesheletét és négykézláb mászott a hangok felé és a hold fényénél két női alakot látott egymáson feküdni, akiknek ruhája egészen a nyakukig fel volt gyűrve. Mintha villámcsapás érte volna, úgy maradt állva négykézláb. Mert mindkét személy ismerős volt előtte, Mária és Gretchen, akik saját szerelmi vágyaiknak nem tudván többé ellenállni, ugyanazt a játékot üzték most, mint a bájos elárúsi tónók ma reggel. És abban a pillanatban, mikor August megállt, a lángoló szerelmihősök is észreveszik őt és ijedten engedek egymást. De Schubertné asszony gyorsan összeszedi magát, felugrik, ráveti magát a megrémült férjre, magára huzza a földön és vágyakozó hangon nyögdécselte, miközben gombokat tépett fel és hatalmába kerítette kedvenc játékszerét:

— August, August, tedd meg nekem azt a szivességet és csináld velem, igazán nem bírom már kitartani. Azoktól ott lenn nagyon melegem lett.

És míg nagysietve kinyögte ezeket a szavakat, baljával dühösen átölelte a férfit, miközben a jobb minden lehető kísérletet megtett arra nézve, hogy a szomoru, tehetetlen fogolyba egy kis életet öntsön és képessé tegye arra, hogy kötelességét teljesíthesse.

Dolgozik szorgalmasan és nagy ügyességgel, de hiábavaló fáradtság. A fogoly mindig újra és újra összecsuplik, mikor már közel van a célhoz, hiába simogatja, becézgeti. Közben Gretchen is magához tért meglepetéséből és buja szemekkel nézi az előtte annyira kíváncsian színjátékot.

— Ah, ah — sóhajtozta Schubertné asszony — erőltessd meg

magad egy kicsit Gusztikám... mindennap kapsz tőlem egy üveg finom bort... csak most... Ah, Gretchen... drága Gretchenem — sugja halkán a leánynak — segítsen hát egy kicsit, hogy a kellő állapotba hozzuk; talán a maga keze szerencsésebb és nagyobb hatása lesz, mert idegen. Fogja csak meg bátran, mert ezt sokáig kell kérni, míg egy kicsit..

— Nagyon szívesen, Madame — sugta vissza a leány és puha husos ujjai csakhamar ott vannak a bizonyos helyen és egyesítik fáradozásait amazokkal. És a három kéz rettenetesen munkálkodik a félelem kiáltását csalva ki a megkínzott Augustból.

— Au, au, au — nyögte Ney marsal kedvence, aki szívesebben lett volna a kozákok kezei között, mint a két asszonyban — csak ne olyan gorombán! Au, au... azt hiszitek talán, hogy vasból vagy acélból van?

De a könyörgés mitsem használt. Megadta magát az erős kezeknek és a munkát siker koronázta. És mihelyt ezt Schubertné asszony észrevesz, nem ismer többé irtalmat, hanem megragadja és bőrtönébe dugja. Aztán két karjával átfogta a férfi nyakát, combjaival annak combjait és kimért mozdulatokkal siet segítségére a férjének.

— Ugy Gusztikám... ne sajnáld — sóhajtott fel örömmel — erősebben, hiszen alig érezni! Ah, segítsen hát Gretchen kisasszony és öklözz meg egy kicsit ezt a lusta embert!

És Gretchen követi az utasítást. Szétnyitja a férfi ruháját, lehuzza, megmarkolja a testét és olyan ügyesen manőveriroz vele, hogy Schubertné asszony felnyög a gyönyörtől és nem tud eléggé hálas lenni a jóságos segítőnek.

De ez az örömujjongás nem tart sokáig. A nektár forrása felszökik a jó Augustnál, az asszony sóhajtozik, dörög, elengedi a férfit, aki kimerülten emelkedik fel, gyorsan az ajtó felé huzódik és átkozza kíváncsiságát, mely ide vezette.

— Most már nekem is menem kell — áll fel sietve Gretchen is — már tizenegy óra és különben nem jutok be a házba; de még egyszer le akarok lesni, hogy nem-e történt azóta valami. De nem, mind a négyen alsznak. Most már nem is lesz különösebb látnivaló, azért tehát jó

éjszakát, kedves Schubertné asszony és holnap reggel, ha intek — hiszen ért engem — akkor jöjjön csak át!

— Ha már mind alusznak odalenn — felelte az asszony — akkor én is lemegyek; mit csináljak itt tovább?

Mindketten elhagyták a padiaszobát, Schubertné kiengedte a leányt a kapun aztán visszatért a lakásába, ott lassan levetkőzött és elfoglalta helyét az August oldalán, aki a hallatlan fáradozástól már mélyen aludt.

Fegyvercsere

Pedig a szerelmi dolgokban máskülönbölyen oly tapasztalt asszonyok nagyon csalódtak, mert a szerelmesek nem aludtak, csak pihentek egy ideig, hogy újabb erőt gyűjtsenek, újabb, még szebb és édesebb küzdelmekre.

A fivérek lehanyatlottak a leányok hófehér testére és melleire és ezen a puha és rugalmas párnán pihentek, míg ajkuk hevesen rátapadt a leányokéra. Csókolóztak, becézték egymást, szerelmes szavakat suttogtak, majd ismét felemelkedtek és újabb tüzzel újabb támadásba kezdtek...

Mély csend van most a szobában. Szavak nem hangzanak, csak itt-ott a gyönyör felkiáltásai és az elragadtatás hangjai. Most már a leányoknak is tetszik a dolog, mert a fiuk mozdulatait testüknek előrefeszítésével kísérik és olyan erővel szorítják magukhoz, mintha sohasem akarnák elereszteni őket.

És ismét közeledik a pillanat, mikor elérnek a kék csúcspontjára. És ismét lehanyatlanak a fivérek a gyönyörtől remegő nővérekre, verejtékező arcukat elrejtik a hófehér mellhalmok hözé, hogy kipihenjék magukat. De szájuk a rózsás kis bimbó után kutat és játszanak velük a csecszopó gyermekhez hasonlóan.

Végre Károly megtörte az ünneplés csendet és fejét hátrafordítva, titokzatosan odakialt az öccsének:

— Fegyvert cserélni!

Frigyes pedig jól érti már ezt a felhívást, emlékezik a köztük történt megállapodásra, habár neheztére esik, hogy a szeretett leánytól megváljon. De férfikötelesség, hogy megtartsa szavát, bármilyen rosszul is essék.

A gyertyák már csak halványan égnek, siet tehát, s közben eloltja az egyiket. (Folyt. köv.)

Mädy, a menyasszony

I

Napbarnított arcu, szép barna leány volt Mädy. 21 éves, szétálló, fejlett mellei kéjesen ugráltak minden mozdulatánál. Testileg ártatlan volt még, de lelkét már megfertőzték azok a dolgok, melyeket idősebb asszonybarátnőitől és a cselédektől hallott. Ilyenkor az arca kipirult és mohón szívta fel magába az édes mérget, mely remegésbe hozta fiatal testét.

Klári, aki a legjobb barátinője volt, már az iskolában is, elméletileg a szerelem minden titkával megismertette. Ő már két éve asszony volt, még hozzá egy modern férfinak a felesége, aki egyrészt mindenre megtanította az asszonykáját, amit más férfiak gondosan eltitkolnak a feleségük előtt, míg aztán a szeretőjüktől mégis csak megtudják, másrészt pedig a modern emberek felfogásával mindent elfogadott és megengedhetőnek tartott, ami kettőjüknek élvezetére szolgált.

Mädy akkor már menyasszonya volt egy fővárosi ügyvédnek és keletgyéje ügyében, de inkább olyan dolgokban, melyeket az anyjától szégyellt megkérdezni, gyakran kért Kláritól tanácsot. Szinte naponta meglátogata őt náluk lakó kis unokaöccse kíséretében, aki aztán rendszerint a kertben futballozott estig, majd ismét hazakísérte unokanővérét.

Az ilyen látogatások során a két nő újból és újból visszatért a férfire, mely téma legjobban izgatta Mädyt, míg végre Klára asszony elhatározta, hogy szemléltető oktatásban is részesíteni fogja kis barátinőjét.

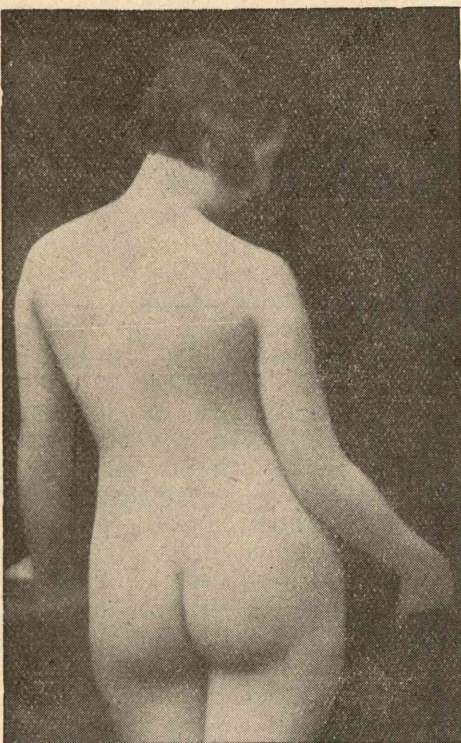
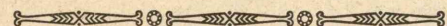
Egy esős napon aztán, mikor a 15 éves Béla nem mehetett játszani a kertbe és beszorultak a lakásba, a fiatalasszony magához huzta a fiút és tréfálkozva megkérdezte tőle, hogy ismeri-e már a nőt? Béla irult pirult, habár nem értette meg világosan a kérdést, viszont Klári meg nem az az asszony volt, aki sokáig habozott volna, ha valamit keresztül akart vinni, ölébe fektette tehát a gyereket és ügyes kézzel gombolni kezdte a ruháját.

Béla mintha meg lett volna babonázva, mozdulni sem tudott. A nadrágja már lecsuszott a térdéig és a fiatalasszony keze becsuszott a rövid ing alá. Egész testében resz-

ketett és lehunyta szemét, mikor Klári az egyetlen leplet is felhajtotta róla.

Mädy arcát vérhullám öntötte el. Szemei kitágultak és rámeredtek a csodára, melyet most látott először. Pirulva nézte azt a játékot, melyet barátinője véghezvitt azzal a különös dologgal, mignem Klári odahuzta őt magához és sokáig sugdosott a fülébe.

Eleinte szégyellte magát, de aztán ő is odanyult és annyira kielégítette kíváncsiságát, hogy tovább már nem is mehelett. Halkan fel-

sikoltott, mikor játéka közben egy csodálatos tűnemény bekövetkezett és fintorgatva huzta el az orrát.

— Az előbb sokkal jobban tetstett nekem, mint így, — mondta kipirulva az izgalomtól.

A fiatalasszony elkacagta magát.

— Ezen a legkönnyebb segíteni. Mutass meg neki te is valamit és ismét olyannak fogod látni, mint az előbb volt.

— Hogyan beszélhetsz ilyeneket? — pirult el még jobban Mädy, de a kacagó fiatalasszony vele szemben sem teketóriázott sokat, hanem hirtelen ledöntötte a diványra és

mielőtt védekezhetett volna, felhajtotta a szoknyáját.

Mädy szemérme tiltakozott az ellen, hogy kis unokaöccse meglássa meztelen testét s most már nevetve, de azért erőiesen védekezett, mignem Klári ráparancsolt a fiura, hogy fogja le a kezeit. Aztán már könnyen elbánt vele.

Róla is lekerült a kis selyemnadrág, az asszony nevetve szétfeszítette formás combjait és átengedte a teret Bélának, hogy visszaadja a kölcsönt szép unokanővérenek.

Mädyt soha nem érzett izgalom fogta el a fiu nézegetése és babrálása alatt. Először szégyenkezett nygan, aztán égő arcát mosolygó barátinője keblébe furta és türt mindent.

Akkor Klári asszony odament az ajtóhoz és ráfordította a kulcsot...

II.

Mikor estefelé hazamentek, Mädy megígértette a fiuval, hogy soha senkinek nem beszél azokról a dolgokról, melyek ma délután a barátinője hálósobájában játszódtak. Este pedig, mikor szülei már aludtak, óvatosan besurrant a Béla szobájába.

A fiút annyira megzavarták a mai nap eseményei, a nő megismerése és ezzel kapcsolatban azok a különös dolgok, hogy nem tudott elaludni. Mädy leült az ágy szélére, mosolyogva a szemébe nézett, majd hirtelen elhatározással lehuzta róla a paplant.

Most már minden szégyenkezés nélkül elégitette ki a kíváncsiságát és a fiu akaratlan, reszkető játékszeré vált a kezében. Már lihegték mindketten az izgalomtól, mikor Mädy felállt és vállának egy mozdulatával lecsusztatta magáról a pongyolát. Így maradt néhány pillanattig, élvezve a fiu néma, remegő bámulatát, aztán eloltotta a lámpát és mellébujt az ágyba...

III.

Mámoros, csodálatos napok következtek a fiatal menyasszonyra. A délutánok hármában a Klári lezárt hálósobájában, aki különös élvezetét találta abban, hogy a két tüzes, fiatal teremtetést a szeretkezés minden elképzelhető titkával megismertesse, melyek gyönyört szerezhetnek egy nőnek és az éjszakák, mikor Mädy

sokszor a hajnali órákig is gyakorolta kis unokaöccsével a barátnőjétől tanult dolgokat és tobzódott azokban az élvezetekben, melyeket egy fiatal leány, egy menyasszony, veszély nélkül megszerezhet magának.

De azért, mikor három hónap múlva megtartották az esküvőt, mégsem került érintetlenül a nászágyba. Ez pedig így történt.

Egy délután Klári eljött hozzájuk és kérte a szüleit, hogy engedjék Mädyt ma nála aludni, mert az ura elutazott és fél egyedül. Szülei beleegyeztek és Mädy estefelé elment a barátnőjéhez.

A fiatalasszony azzal az örömhírel fogadta, hogy férje közbejött akadályok miatt nem utazhatott el és ha már így áll a dolog, felhasználják az alkalmat és elmennek szórakozni valahová.

Mädy először ellenkezni próbált, mert a vőlegényének megígérte, hogy nélküle nem megy sehová, aztán mégis engedett a rábeszélésnek. Először egy mulatóhelyre mentek, onnan zenét hallgatni egy kávéházba és éjjel után meglehetősen vig hangulatban tértek haza.

Mädynek csak akkor tűnt fel, hogy számára nem gondoskodtak fekvőhelyről, de a fiatalasszony megnyugtatta, hogy vele fog aludni. És már vetközni is kezdett, kacagva, énekelve és mikor az ura odament hozzá, hogy segítsen neki, nevetve tolta el magától:

— Semmi szükségem sem rád, inkább Mädynek segíts!

A leányt egészen meglepette a különös helyzet, kicsit mámoros is volt az édes bortól és ő is nevetve tiltakozott a segítség ellen. Nem is hitte, hogy a barátnője komolyan gondolta ezt. Mikor aztán látta,

hogy a férfiben minden szándék meg van arra, hogy levetköztessen, szemérme fellázadt és szégyenkezve menekült a barátnőjéhez.

Az asszonyka már kombinében volt, mely félig szabadon hagyta fejlett melleit és formás combjait. Magához ölelte a szégyenkező leányt és sokáig sugdosott a fülébe. Lopva pedig az urára kacsintott, aki izgatottan sietett oda hozzájuk.

Mädy remegve vergődött barátnője karjaiban, miközben a férfi türelmetlen kezekkel vetköztette. A fiatal menyasszony egyik pirulásból a másikba esett, mikor a vetköztető kezek elkalandoztak és testének legtitkosabb helyeit is felkutatták. De nem mert ellenkezni, nehogy barátnője is észrevegye, hogy mit csinál az ura.

Égő arccal és megkönnyebbülve bujt azután az ágyba és nyakáig húzta fel a paplant. Odasimult barátnőjéhez és nagyon szégyellte magát. Pedig a szégyenletes még csak ezután jött, mikor a férfi a szomszédos ágyból áthajolt hozzájuk és nevetve lerántotta róluk a paplant.

Siránkozva, könyörögve védekezett ellenük, de aztán elhagyta az ereje és mikor a hálóingét is lehúzták róla, megadta magát sorsának. Lehunyta szemekkel, pihegve feküdt és engedte, hogy azt csináljanak vele, amit akarnak. Kezeket érzett, melyek szemérmellen tapogatásukkal arcába kergették a vért, csókokat, melyek a legtitkosabb régiókig is eljutottak és megremegették a testét, aztán nyöszörögve, egy halk sikollyal asszonnyá lett...

Kéjes, soha el nem képzelte játékokkal telt el az éjszaka, melynek folyamán ismételtén magáévá tette őt a férfi és már világos reggel volt, mikor kimerülten elaludtak egymás karjaiban.

Ettől kezdve rendszerint otthon találta a Klári férjét is, mikor délutánonként elment hozzájuk. Eleinte nem mert a férfi szemébe nézni, de a fiatalasszony gondoskodott róla, hogy megszűnjön kis barátnőjének szégyenkezése.

— Mutasd csak meg Mädynek, hogy milyen szőnyeget vettünk a két ágy elé, — szólt mosolyogva az urához, aki odalépett a lestitől szemű leányhoz és gyöngéd erőszakkal bevitte a hálószobába.

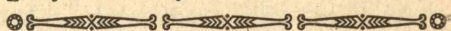
Klári mosolyogva hallgatódzott. Egy ideig még hallotta kis barátnője könnyörgését, aztán csend lett.

És mikor egy óra múlva kijöttek, mindketten tűzpiros arccal, Mädy mári nem szégyenkezett többé, de azért még a következő látogatásoknál is kérte magát, mikor azok nevetve őt is behúzták a hálószobába és bezárták az ajtót...

Egy este pedig kis unokaöccsét is beavatta az újonnan tanult dolgokba, melyeket Béla csak a fiatal asszonnyal gyakorolt eddig és a fiu hálás tanítvány volt, aki mennyiség tekintetében még a barátnője férjén is túltett.

Mikor aztán megtörtént az esküvő és felköltöztek a fővárosba, Mädy férje azt tanácsolta, hogy mentesítsék az öregeket és vegyék magukhoz Bélát, aki ott is befejezheti tanulmányait és az újdonsült asszonyka sem fogja olyan egyedül érezni magát, míg este az uracskája hazajön.

Mädy nem tett semmi ellenvetést, csak szép ajkán szaladt végig valami gunyos mosoly...

A rétek asszonya.

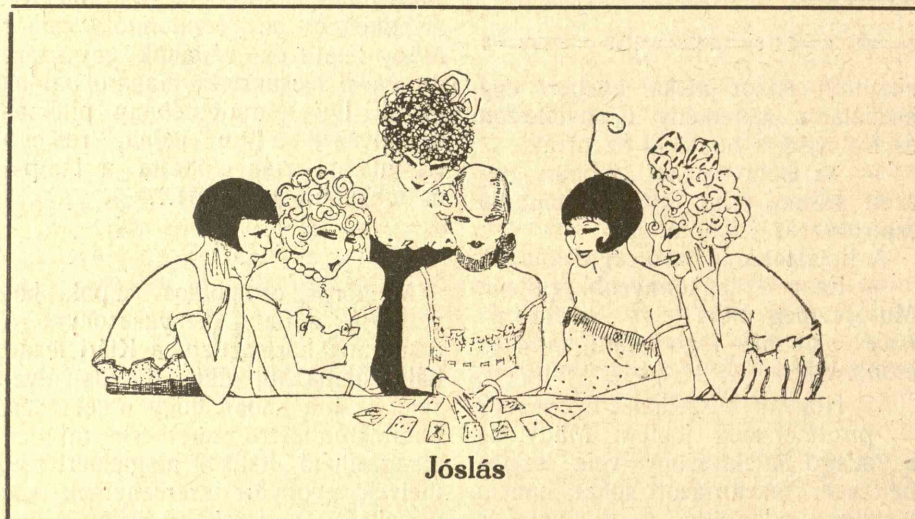
Paraszt-vér, asszony, tiszta nőtény,
ki bolond parfümben nem fürödiél
s a széna szagát hordtad csak ha-
[jadban];

hol jársz te most, paraszti alko-
[nyatban?]

Hol jársz te most, hol fürdeted bo-
[kádat]
boldog vizén a tiszta kék pataknak,
míg engem itt halottra fojtogatnak
nagyvárosi, parfümös szerelmek.

A kék ég alatt most kik ölelnek?
hajadba rózsát tűzöl éköl?
s kinek tárod fel az öled
szent szerelmi menedékkül?

Ó, te vagy a legszenlebb nőtény
ki csak férfit követelsz a sorstól;
nem kell az agyunk és a vérünk,
csak azt akarod: öleljünk sokszor!

Szerelmi vásár

Amikor gróf Pachi feleségül vette, a város legelragadóbb teremtese volt. Fiusan karcsu, tele ígérekkel annak számára, aki először le fogja vetkőztetni. Széles környéken nem volt harmonikusabb leánytest, az egyiptomi freskokon a táncosnők dicsekedhettek csak hasonlóval. Gróf Pachi, egy tekintélyes földbirtokos, autójában utazva, a városka játszótérén látta meg hancurozó pajtásai között. Tizennégyéves volt. A gróf egy éltesebb ur, az első pillanatban megkívánta a leánykát, felkereste szüleit és egy szabályos vásárt ajánlott fel. A zsidó libakofa várakozása ellenére nem kapott azonnal a koncon, hanem magas hangon tisztességről és hasonlókról kezdett beszélni. A gróf, akinek gazdagsága országszerte ismert volt, eddig azt hitte, hogy pénzzel mindent el lehet intézni és titkárát bizta meg azzal, hogy hálószobáját időnként új leánykával frissítse fel, érthető csodálkozással fogadta tehát ezuttal a kosarat. Néhány nap múlva azonban újból jelentkezett az öreg Ehrenfeldnél.

— Ön a leányát tehát tényleg nem akarja eladni?... Jó, feleségül fogom venni!

Az öreg Ehrenfeldde forgott a világ. A miliók zizegése csengett a fülébe. Reszketve szólott a leányához:

— Édes leányom, te most feleségül mész ehhez az urhoz, grófné leszel!

— De, de én nem akarom... Nem szeretem és ez egy gaj...!

— Ennyi pénz mellett egészen mindegy leányom, hogy szidó-e, vagy keresztlény, te grófné leszel és megsegíted

szegény szüleidet, akik nagy gondal felneveltek.

Igy a kis Mária mégis vásári porteka lett, Pachi elhalmozta ajándékokkal, ékszerekkel és csodálatos ruhákkal, a leánykát azonban mindez nem vigasztalta, mert visszavágvakozott a kis játszótérre

pajtásai közé. És nagyon félt az öreg urtól, aki őt olyan különös szemekkel szokta bámulni. Mit akar a jövődöbeli férje tőle? És borzalmas szemei az ágyába is követték. Megjött a menyegző napja is. Óriási skandalum az országban, Pachi grófnak távoznia

Francia gunyrajz a csókról

Párisban a csóknak sok ellensége van. Orvosok arra intik az embereket, hogy csókolódzás előtt bizonyos egészségügyi óvintézkedést tegyenek. Párizsi lapok nyomán közöljük ezt a rajzot, amely a csók kigunyolását ábrázolja.

kellett a diplomácia szolgálatából és ismerősei felmondták az évtizedes barátságot. Hatalmas pompával folyt le birtokán az esküvő, azonban a kis és nagy Ehrenfeldek itt is gondoskodtak a kandalum folytatásáról. Az est beálltával maga a libakofa vezette be lányát az ágyasházba, segédkezett az estélyi toalettnél és ellátta azokkal a tanácsokkal, melyek a helyzethez éppen illettek.

Mi történt a nászéjszakán? Pontosan megtudni nem lehetett, de körülbelül így fordultak az események: a gróf belépett a szobába, ifju tűz hevítette, melyet különböző izgatószerrek élesztettek, de Mária nem engedte a közelébe és heves dulakodásba fogott az erőszakos gróffal. Már meztelen volt, a férfi mindent letépett róla és reszkető kezeivel végigtapogatta fiatal testét, mikor sikerült kiszabadulnia az ölelő karokból, fölkapaszkodott egy szekrény tetejére és onnan várta a fejleményeket. De ezek elmaradtak, mert a gróf ur tulbecsült ereje felmondta a szolgálatot és csakhamar mély hortyogó álomba merült.

Mikor Mária meggyőződött arról, hogy tényleg alszik, lemászott a szekrényről, bement a szoba-leányhoz és ott töltötte az éjszaka hátralevő részét. Másnap a kiábrándult és kijózanodott férfi magához kérte a feleségét. A lány-asszony szüleitől és a férfitől való félelmében, tele megbánással, szepelve, gyönyörű reggeli pongyolában jött a szobába. Gróf Pachi azonban minden izgalom nélkül, nyugodtan, mintha csak egyharmadik személyhez beszélne, így szólt:

— Ostobaságot követtünk el mindketten, melyet már nem lehet jóvátenni. Te nekem keserű leckét adtál, melyet megérdemeltél, de mentségemül szolgál, hogy nagyon megkiváncsoltalak.

Mária kétségbeesve közeledett férjéhez, kedves volt és ugyszólván már engedelmes. De a férfi enyhén visszautasította:

— Nem, nem! Nem teszem, mert sajnálalak! De te most megváltoztatlanul Pachi grófné vagy és a válás komédiájától irtózom. Itt sem maradhatunk. Azonnal csomagolunk és nászutra Párisba utazunk, ott berendezkedünk és élünk ahogyan lehet. Szüleidtől el fogsz bucsuzni és meg kell esküdnöd, hogy a történetekről sen-

kinek a világon nem beszélsz.

Mária megesküdött. Ettől a pillanattól kezdve megtört; azért jött, hogy férjének felkínálja magát és az visszataszította leányságába. Megalázva érezte magát és gyűlölni kezdte férjét, aki nem is volt a férje.

Végleg átköltöztek Párisba és Mária néhány év leforgása után teljesen beleilleszkedett az idegen környezetbe. Egy idő múlva azonban unatkozni kezdett és a társaság nem kárpótolta löbbé. Mindezek ellenére erényes maradt, mert senkisé megfőzött még a szívéhez. Egyszer azonban utolérte végzete. Egy ötórás tea alkalomával megismerkedett Jarrys urral, egy ingyenélővel, akinek kis vagyonszáma éppen csak arra tellett, hogy a társaság részére öltözködjék. És este az operából hazajövet úgy konstata, hogy férje még sohasem volt olyan utálatos, mint ma. Az éber gróf csakhamar észrevelte, hogy felesége körül valami baj történt. Nem törte sokáig a fejét, hanem megfigyelte az asszonyt és egyszer olyankor talált belépni a hálószobájába, mikor teljesen meztelenül feküdt az idegen férfi karjaiban.

Nem háborodott fel különösképpen, hanem így szólt hozzá:

— Mária, te megcsaltál engem. Nekem a szívügyed közömbös, neveltségem azonban nem akarok válni. Elválni nem fogunk, te ellenben cók mokoddal kiköltözzöl a házamból!

A grófné, aki imádta Jarryst, el volt ragadtatva a megoldástól, volt azonban olyan elővigyázatos, hogy ékszereit feltűnés nélkül magával vitte. Jarryssal hónapokig kéjben uszott, teli kanállal szűröcsölte azt, amit évekig elmulasztott és a férfi, aki asszonyává avatta, értelt ahhoz, hogy érzéseit állandó izgalomban tartsa. Háza, melyből most hiányzott az öreg unalmas gróf, a könnyüvéru társaság kedvenc találkahelye lett. Bökezűen szőrták a pénzt. Jarrys emellett könnyelmű üzleteket kötött, amelyekre mindig ráfizetett, sokszor nagy kártyaveszteségei voltak és így a pompás, vagyonszáma erő ékszerek darabról-darabra elvándoroltak.

Mikor már minden elfogyott, Jarrys is eltűnt a láthatárról. Mária pedig így semmije sem maradt, csupán szép fiatal teste, melyért öreg urak azonban sokat kínáltak. A prostitúciótól irtózott és így egy

hosszu álmatlan éjszaka fantasztikus tervezetéseiből kiragadott egyet: szalont nyitott, Színésznőket, könnyüvéru asszonykakat és leányokat vezetett be a társaságba, ezeket összehozta a házasság ígájában megtört gyárosokkal, földbirtokosokkal és hasonló gazdag urakkal és így a Pachi szalon csakhamar hírnévre tett szert. Kis páholyokat emelt, intim sarkokat, szobáskakat rendezett be, melyeket csak egy-egy letompított fényű ámpolna világított, szóval olyan pazarul rendezte be palotáját, hogy messze idegenből sereglettek a vendégek. Az inség és nyomoruság elmúlt, Jarrys természetesen ismét visszatért a jólét házába.

Igy folyt az események két évig, amikor aztán egy amerikai táncosnő, — aki egy fiatal zsendülő leánykához hasonlított, azonban már zajos multtal rendelkezett — Mária házába került. Egy fiatal Rotschild számára kerítették és nagy körültekintéssel készítettek elő a helyzetet, melyben Jarrys játszotta a főszerepet.

Két hét múlva az áldozat már elég puhának látszott és az üzlet lezárására egy fényes soirét rendeztek. Amikor Mária félórával az ünnepély megkezdése előtt inspicia, a szobát, az egyik ámpolnával diszitett intim sarokban megpillantotta Jarryst, amint szenvedélyesen csókoltatta az amerikai táncosnőt és egyik keze teljesen eltűnt a leányka szoknyája alatt. Remegő lábakkal osont ki a szobából. — El, elordította benne valami és anélkül, hogy tudta volna, hogy mit csinál, kabátot öltött remegő testére és rohant bele a világba.

Az eső esett. Senki sem volt az utcákon és Mária félőrrűlten szaladt, amíg férje palotája elé nem ért. Reszketett a hidegtől és a láztól. A palota még világos volt és csengetésére egy szolga bevazette a váróterembe. Egy félpercmúlva visszajött:

— A gróf ur sajnálja...

Mária az utcára támo lygott és soha senki nem hallott többé felőle hirt.

Klári

Használt férfiruháért a legmagasabb árat fizetek!

Levelezőlap hívásra személyesen jövök.

Schönbrunn

Timișoara, Str. Mercur 3. (49)

Erkölcstükör

Párisi erkölcsök fertőjéből. Tudnivaló, hogy a párisi bordélyházakat évente egy milliónál többen látogatják. Ezzel kapcsolatban írja Forel tanár a következőket: Ha meggondoljuk, hogy a női nemzőszervek mélyenfekvő és rejtett üregekből állanak, melyeknek lelkiismeretes átkutatása, dacára a raffinált orvosi műszereknek, a lehetetlenséggel határos — megértjük, hogy milyen ellenőrizhetetlen veszedelmek kísértik állandóan a természet parancsára hallgató embereket. A kötelező orvosi vizsgálatnak nem szabad értéket tulajdonítanunk, sajnos azonban a férfiak nagy részénél indokolatlan bizalomnak örvendenek, amely azonban teljesen igazolatlan. A vizsgálatnak eredeti célja tényleg a nők kényszerű ellenőrzése és a betegeknek forgalomból való kivonása volt, aki azonban közelebbről ismeri az ellenrendszabályokat és az orvosi szerelést, tisztán látja a tulzott bizalmu indokolatlanságát. Hosszabb, rövidebb időn belül minden örömeány inficiálódik, kórházba kerül, de most már minden törekvése oda irányul, hogy mielőbb kiszabaduljon a rabságból, ahol egyrészt hosszadalmas, másrészt a tömegkezelés miatt bizonytalan az eredmény. Gyakorlatban ezeket a betegeket felületesen kezelik, megelégszenek a nagy, látható kelések elmulasztásával, megvárják a súlyosabb gonorhoetiku jelenségek csappanását, behunynak egy félszemet, szükség esetén mindkettőt és a leány megint börtönébe kerül, prédájául az éhes férfiaknak, méhében tovább hordva a legveszedelmesebb betegségeket. Ezenkívül a hetenkénti vizsgálat is csak felületes lehet, mivel az inspekciós orvosnak rövid idő alatt aránytalanul sok lányt kell megvizsgálnia.

Néger bordélyházak. Már a 18. században találtunk Párisban bordélyházakat, ahol néger, mesztic és mulattnők árusítják kegyeiket nem éppen olcsó áron. A szokás fennmaradt és Páris legtöbb bordélyházában még ma is találhatók négernők.

Esküvői szertartás az esztek-nél. Az esküvőt az esztek a kö-

vetkezőképen ünneplik meg: A menyasszonyt a vőlegény megérkeztéig elrejtik, a vőlegény megkeresi és azután addig táncol vele, míg teljesen kimerül. Ekkor az asztalhoz ülnek, egy falatot tesznek a nő szájába, azután betakarják egy nagy fehér pokróccal és a vőlegény a gonosz varázslat elűzésére a földön lábával széttiporja saját és felesége poharát. Az egész kíséret most átviszi a menyasszonyt jövődő férje házába, ahol főként alá viszik. A menyasszony az öccse ölébe ül és a vőlegény, az apa, az anyós és egy herolt tegzével körül táncolják, közbe a társaság legtekintélyesebb asszonyai, a hosszú főköttöt fejére illesztik. A ceremónia után a menyasszony felkel és a társaság mindegyik tagjának egy falat vajaskenyert nyújt, amit azok azzal viszonzoznak, hogy a farát meglegyintik. Végül az istállóba vezetik a fiatal párt és ott tartják a nászéjszakájukat.

Apácák büntetése. A közép-korban bármilyen vadul burjánzott az erkölcstelenség a kolostorokban is, hihetetlen kegyetlenséggel büntették az olyan kicsapongókat, akik nem voltak elég ügyesek tettüket eltítkolni. Theiner a következő bestialis esetet írja meg: A wattuni kolostorban egy apáca beleszeretett egy barátba és viszonyuknak csakhamar mutatkozott a gyümölcse. Az apácák nekiestek a bűnösnek és az egyik azt követelte, hogy égessék meg, a másik, hogy égő szénre fektessék, voltak végül, akik nőieségét kérték büntetésül elvenni. Az idősebb apácák ezt megakadályozták és börtönbe vetették, ahol csak kenyeret és vizet kapott, azonfelül naponta a kinpadra huzták. A barát az esetnél szerencsésen megszökött. Mikor a szülés ideje elkövetkezett, az apáca kérte társnőit, hogy engedjék szabadon, mert barátja feleségül fogja venni és egy megüzent időben egy bizonyos helyen találkoznia fognak. Az apácák látszólag beleegyeztek ebbe, mert kettős boszszujuk így vélték elérni. A jelzett időben a barát megjelent egy erdő szélén, hogy szerelmesét viszontlássa, de ekkor az apácák rejtekükből előjöttek, lefogták a

törbecsált barátot és kényszerítették a bűnös apácát, hogy kedvesét megférfitlanítsa. Mindkettőjüket aztán visszavitték a fogóságba és még hosszú ideig gyötörték megkínzott testüket.

Válóper és házasságszédelgési bűnügy lett az egy napos házasságból. Budapestről jelentik: A házasság egy napig tartott, a válóper és az ebből támadt bonyodalmak pedig már hónapok óta folynak a különböző hatóságok előtt.

Egy fiatal kereskedő házasságáról van szó. Mielőtt a házasság, sőt még az eljegyzés megtörtént volna, a kereskedő gondosan informálódott menyasszonya anyagi viszonyai felől és csakhamar felvilágosították, hogy 10.000 pengő hozományra van kilátása. A vőlegényt ez nem nyugtatta meg, hanem a felvilágosításon kívül garancialevelet is követelt. Megkapta azt is, sőt a pénz egy részét is. A polgári házasságkötés után nyújtották át neki a hozomány egyik felét, míg a másik felét az egyházi esküvőt követő napokban kellett volna megkapnia.

Miután már megtörtént az egyházi esküvő, a fiatalok nászutra utaztak, a nászutan azután a fiatalasszony felvilágosította férjét arról, amiről eddig nem kapott információt. Elmondta neki, hogy hosszabb időn keresztül egyik távolabbi rokonával benső barátságot tartott fenn, de ez a barátság megszűnt és megígéri, hogy a leg-hűségesebb, a legodaadóbb házastársa lesz, amit dokumentálni kívánt azzal is, hogy előtte felfedte életének legnagyobb titkát. Az őszinte vallomás egészen mást váltott ki a férjben, mint amit a feleség várt. A kereskedő azonnal összehalkolta holmiját, visszautazott Budapestre és beadta a válópert. Azon a címen kérte a bíróságtól a válás kimondását, hogy őt megtevésztette felesége, aki nem úgy lépett házasságra vele, ahogy azt neki annak idején mondták.

A fiatal asszony kétségbeesetten utazott haza szüleihez és sirva mondogta el, hogy egyik percről a másikra hogyan hagyta el őt a férje. A szülők házában összeült

a családi tanács, amely úgy döntött, hogy a férjjel szemben a leg-erélyesebben kell fellépni a hozománny első részletének visszafizetése érdekében. A férj nemsokára levelet is kapott feleségétől s ebben felszólítják, hogy azonnal fizesse vissza a hozományt, különben a büntetőhatósághoz fordulnak ellene. A férj azonban nem volt hajlandó erre és kijelentette, hogy a házasság megalapozására használta fel a pénzt és azt tőle nem követelhetik vissza. Ezek után az asszony szülei család címen panaszt tettek a férj ellen és panaszukban házasságszédelgésnek nyilvánították a férj eljárását. Ilyenformán most már nemcsak a válóperi bíróságot, hanem a nyomozóhatóságokat is foglalkoztatja az egynapos házasság ügye, amelyből válóper és házasságszédelgési bűnügy lett. A válóperben rövidesen ítéletet is hirdet a bíróság, a házasságszédelgési ügyben pedig folynak a kihallgatások.

Öngyilkos lett a kis varrólány, mert álmában elrabolták ártatlanságát. Burda Dorina, Ilfov megyei lány néhány hónappal ezelőtt Bukarestbe jött, hogy ott tanulja a varrás művészetét. Az egyszerű, szorgalmas leány komolyan fogta fel a mesterségét, mert tudta, hogy ebből kell majd megélnie és már rövid idő alatt szép haladást ért el.

A tizenennyolc éves, filigrán természetű lány a legerkölcösebb, rendes és megelégedett életet élt. Annál feltűnőbb volt, mikor Burda Dorinát lakásában felakasztva, holtan találták meg.

A rejtélyes és érthetetlen öngyilkosságot a lány bucsulevéiben magyarázta meg. Ebben elmondja, hogy az elmúlt éjszaka, mint rendesen, nyitott ablaknál aludt. Az éjszaka folyamán egy furcsa, mély álomba merült, amelyből egy éles fájdalomra ébredt. Akkor látta, hogy ismeretlen férfi fekszik mellette az ágyban, aki, amikor ő felébredt, kimenekült az ablakon. A szerencsétlen lány tudatára ébredt lassan annak, hogy erkölcstelen merényletet követett el valaki ellene. Hogy ki lehetett a bestiális merénylet, azt nem tudja, de meg van győződve arról, hogy a merénylet álomport hintett be szobája ablakán és így vett rajta erőszakot.

Minthogy bepiszkitva érzi ma-

gát, nem tud tovább élni és ezért felakasztja magát.

A nyomozó hatóságok most ku-

tatják azt az éjszakai látogatót, aki miatt a szerencsétlen varrólány öngyilkosságot követett el.

Szerencsétlen tanácsadó

Mikor a mult kísért. Három évvel ezelőtt Budapesten jártam és megismerkedtem egy ottani nagykereskedő kedves és szép unokahugával. Egy hónap után eljegyeztem a leányt, feleségül vettem és hazavittem szüleimhez, ahol három év óta a legboldogabb családi életet éljük... Üzleti utazásaim közben feleségem szülővárosába kerültem és itt szörnyű dolgokat tudtam meg. Feleségem, aki most 22 éves, már 15 éves korában megszökött egy diákkal és azóta a legszabadabb és legféktelenebb szerelmi életet élte, minden második férfi karjaiban tarthatta és az egész város sajnálkozva beszélt az eltévelyedett urileánnyról, akit a szegény elő-rokonaihoz Budapestre küldtek. Megsemmisülten tértem haza. Feleségemnek semmit sem szóltam, a multat korrigálni már ugysem lehet, házasságunk óta pedig mintaszerű életet folytat. Nem tudom most, hogy mit tegyek: mióta az esetet tudom — négy hónap telt el azóta — elhidegültem feleségem iránt és akit azelőtt forrón szerettem, azt most megcsókolni sem tudom. Négy hónap óta egyetlen egyszer sem aludtam vele, úgy hogy családi életünk teljesen felborult. Az esetem olyan szégyenteljes, hogy restelek bárkitől is tanácsot kérni vagy tragédiámról beszélni. Azért fordultam önökhöz. Mit tegyek?

Ha a felesége jó feleség lett és szereti Önt, igyekezzék legyőzni a hirtelen kelt ellenszenvet, melyet valójában csak a társadalmi szokások táplálnak. Mondjon el mindent a feleségének és keressék együtt a gyógyulást. Ha minden próbálkozás ellenére sem tudnak már megfélni, úgy a válás az egyedüli kivezető út.

Éva... 28 éves vagyok és egy szörnyű gondolat kinez. 16 éves koromban egy fürdőhelyen egy férfi, akit gyermek-szerelimmal szerettem, visszaélt a helyzettel és

erőszakkal a magáévá tett. Két hónapig betegeskedtem az eset után és hosszú ideig a legzárkózottabb életet éltem. Később szüleim, házasságomra gondolva, társaságba küldtek és jó módú lévén, a férfiak egész serege rajongott körül. De utáltam a férfiakat, modorom elutasító lett és nem tudtam egyetlenegy iránt még vonzalmat sem érezni. Közben 28 éves lettem és ez az ellenszenvem még mindig nem változott meg. Megrettenek attól a gondolatától, hogy ilyen állapotban fog eltelni az életem, melytől semmi, de semmi várnivalóm nem volna? Lehetséges ez? Kérem szíves válaszukat és esetleg tanácsot.

Esete szokatlan, különösen azért, mert hasonló averzió az idők multával csökken és egy-két éven belül feltétlenül elmúlik. Azt tanácsoljuk, hogy keressen állandóan társaságot, töltse minden idejét szórakozással vagy valamilyen foglalatossággal és ekkor bizonyára fog akadni férfire, aki érdeklődését fel tudja kelteni. Nem ártana panaszával esetleg egy orvost is felkeresni, akinek talán szintén volna egy-két jó tanácsa.

Alkalmi

ajándékokat
legolcsóbban beszerezhet

Joan Dumoniu

órás és ékszerésznél
Timisoara IV. Str. Iancu
Vacarescu 25 (Bemgasse.)

Hajfestést

bármely színre garancia mellett vállal

Todorov Pál

hajfestő és női fodrász
Timisoara, Belváros, Rezső-ucca
Elsőrangú viz és vasondolás
Férfi és női manikűr

TIMIȘOARA IV. Bonnáz utca 20

A legjobb német 100%-os beszélő-
filmek. — Kellemes nyári kerthe-
lyiség. — Helyárak: 10—35 leig.

Vasgerendák és betonvas

nagy raktár és gyári vagonszállítás

Jäger József és Péter

vaskereskedőknél

Timișoara Józsefváros, Hunyady-ut 33
Telefon 326. 52

WALTRICH

női és férfi fodrász

Timișoara, Gvár város, Fő-ucca,
Kossuth tér 1. sz.

Speciális, tartós hullámosítás,
hajfestés, vizhul'ám stb. (39)
Modern kozmetikai intézet, szépség-
ápolás

Tyukszemvágásra, szakember kezelése
mellett külön osztály.

PODRÁTZY

Műbutorkárpitos, spe-
ciális bőrbutorok

TIMIȘOARA II., Iskola-utca 10
Telefon 206. (31-4)

Könyvárjegyzék

Kató sorozat

három kötetben: Kató egy urilány története, Kató mint asszony és Kató válása. Utóbbi illusztrálva, mindhárom kemény diszkötésben, ára egy-egy kötetnek 100 lei. Külföldön a 3 kötet 400 lei.

Vera naplója

egy felszabadult szüz története, négy darab fénykép-illusztrációval, kemény diszkötésben, ára 200 lei, külföldön 250 lei.

Bestiák

egy rabszolgakereskedő házában. Páratlanul érdekes és izgalmas erotikus regény, négy darab fényképpel ára 200 lei, külf. 250 lei.

Szinésznő emlékiratai

Nagy alakban, három színben nyomott művészi cimlappal, 9 darab teljesen a szöveghez hasonló tollrajzzal, az erotika legbizarabb írása. Ára 500 lei, külföldön 600 lei.

Hét szüzleány története

Bán-dornak egyik legsikerültebb könyve. "Hét szüzleány" őszinte vallomása. Ára 100 lei, külföldön 150 lei.

Nőuralom

a Bán-dor könyvek egyik legújabb száma, ahol élénk színekkel van ecsetelve egy rakoncátlan ifjú élete a nők uralma alatt; ára 100 lei, külföldön 150 lei.

Káviár évfolyamok

1930 és 1931-ik esztendőből, kemény diszkötésben, hibátlan sorszámszerinti összeállításban. Egy-egy esztendő ára két nagy kötetben 500 lei, a két esztendő ára négy kötetben 800 lei.

Fenti könyvek megrendelhetők a Káviár könyvosztályánál, Timișoara, II. cím alatt az összeg előzetes beküldése vagy utánvét mellett. Külföldre utánvét mellett küldeni nem lehet, megrendelések esetén előzőleg közöljük, hogy a pénzt hol lehet lefizetni.

8. sz. keresztrejtvény

1 R	2 O	3 Z	4 S	5 A	6 S	7 A	8 Z	9	10 E	11 M	12					
13 O	L		14 Z	S	E	N	I		S			L		15 S	E	
		16 G	O	M	B	O	L	J	U	17 B	E	G	E	18 T		
19 S	20 Z	O	R		R				21 R	O			22 M	E	22a U	
23		N		24 M	E	25 L	26 L	B	I	M	27 B	28 O		29 L	O	G
30 S	Y	J	N	E		31 E	S				32 O	G	33 R	E		
34		O		L		35 P	I	36 P	A	37 T		38 R	U	M	38a B	A
		39 R	I	E		C		E		40 I	41 B	A		42 A	R	A
43 I	44 C	H		45 G	46 J	O	47 N	G	E	N	E	M		48 R	A	K
49 L	I	A			N					50 T	R		51 M	O	D	A
		52 J	53 A	54 T	E	55 K		56		A		57 S		K		
58	59		60 V	E	G	Z	E	T			61	I			62	
63			E	T	I	A						N				

Vízszintes sorok:

1. Ennek az ölelését szereti a férfi
13. Állati lakóhely
14. Lángész
15. Tagadószo
16. A férfiak szeretik simogatni
19. Testünk több helyén van
21. Görög betű
22. Vendéglőben eheted
23. I vel fölmtivelő ige
24. Érzékeny hely a nő testén
29. Algebrái rövidítés
30. Y-al Ausztrália nagy városa
31. Kötőszó
32. Vissza: tehát, közh. id. szóval
34. Vissza: katonai rang rövid.
35. Öreg emberek szeretik, egy betű megváltoztatásával pedig a fiatalok
38. Divatos tánc
39. E vel az öt tő egyike
40. L-lel háziállat
42. Menyasszony
43. Német személyes névmás
45. A női nemet hívják így
48. Vizi állat
49. Filmszínész nő keresztnéve
50. Tér mássalhangzói
51. Divat idegen nyelven

52. A nő kezei mikor a férfin babrál

58. Francia névelő
60. Mindenkit elér
61. Vissza: ital
62. Mássalhangzó fon.
63. Akkor kezdődik a férfi gyönyörűsége, mikor a nő ezt teszi

Függőleges sorok:

1. Kedvenc férfi játékszer (3 szó)
2. Mint 13. vissz.
3. Ezzel is szeretnek játszani a férfiak
4. Más betűi összekeverve
5. Erre kötetést tesznek
6. A férfi végzete (névelővel)
7. Z vel benne: erdei fa
8. Ez dönt szépségversenyeken
9. Összetételekben ujat jelent
10. Vegyület
11. Mese mássalhangzói
12. A férfi előszeretettel teszi a nő ruhája alatt
16. Ez disziti a nő legszebb részét
17. Románul fa
18. A férfi így keríti hatalmába a legfőbb dolgot

20. Főzünk vele

- 22/a. Biztató szó
24. Ilyen a nő teste
25. S sel benne felmegyünk rajta
26. Vissza: Üdülőhely Bécs mellett (fon)
27. Vissza: orosz folyó
28. Vissza: könyv és iratok szélén van
33. Vissza: nem paraszt
36. Vissza: ember munkáját végzi
37. Irunk vele
- 38/a. Erdélyi városka
4. Becézett fiunév
44. C. I.
46. Vissza: Egyiknek nagyobb van, másiknak kisebb
47. A nők fejükön viselik. (Betűk összekeverve, hibás ék.)
51. Magyar ébredő egyesület
53. Klasszikus üdvözlés
54. Erre megy a játék
55. K. Z. A.
56. Száz szláv nyelven
57. Vonat megy rajta
59. Idegen összetett magánhangzó
62. Állati hang

Megfejtésül elegendő a függőleges 1, 12 és 16 és a vízszintes 1, 35, 63 sorok beküldése

Gál Manó könyvnyomdája Lugoj. (Lapkiadótlajd. S. Papp)